

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 59

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 10 d'abril del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1755/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a contractar a les carreteres d'Eivissa. 2614
 - 2) RGE núm. 1751/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei reguladora de les subvencions. 2615
 - 3) RGE núm. 1460/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "desautorització al govern de progrés". 2616
 - 4) RGE núm. 1626/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a interrogatori a una funcionària del Codefoc. 2617
 - 5) RGE núm. 1737/01, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a diligències reservades. 2618
-

6) RGE núm. 1752/01, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esponjament a Es Grau de Menorca. 2619

7) RGE núm. 1754/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'execució de la segona fase de construcció del local de la tercera edat de Lluçmajor. 2620

8) RGE núm. 1742/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recinte firal a Palma. 2621

9) RGE núm. 1743/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrevista amb la ministra d'Educació, Cultura i Esports. 2621

10) RGE núm. 1744/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a convenis amb ajuntaments. 2622

11) RGE núm. 1745/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Mostra de Formació Professional. **(Retirada)** 2623

12) RGE núm. 1738/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a evolució del fracàs escolar a les Pitiüses. 2623

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 1239/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del protocol d'internaments no voluntaris per part de les institucions implicades. 2624

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 1537/01, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a segell dedicat a la figura de mossèn Alcover. 2629

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2924/00, de l'impost sobre estades en empreses turístiques d'allotjament destinat a la dotació de fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient. 2632

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió corresponent al dia d'avui i com és habitual començam amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 1755/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a contractar a les carreteres d'Eivissa.

La primera d'elles és la 1755, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Neus Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres a contractar a les carreteres d'Eivissa. La Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Bé Sr. Conseller d'Obres Públiques, coneixem que actualment està en tramitació la llei de transferències de carreteres als consells insulars i sabem també que pot haver-hi una tardança per motius de calendari parlamentari i bé per això volem demanar que el Govern no estigui aturat tot aquest temps.

I volíem demanar-li, quines obres té previstes el Govern contractar a les carreteres d'Eivissa i Formentera, abans de transferir la competència de carreteres als consells insulars?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. El Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament ja quan varen fer aquesta pregunta l'altra setmana respecte Menorca, és a dir, és difícil perquè no sabem el termini de la transferència, el que és el tràmit parlamentari jo esper que sigui ràpid, però exactament ho sé.

En aquest moment el que li puc dir és que estan en fase d'adjudicació la rotonda de Sant Rafel i el condicionament amb semàfors i senyalització vertical de la carretera de Sant Antoni per augmentar la seguretat d'aquesta carretera, sobretot els vespres, i també està en tràmit i s'estan realitzant les feines de la rotonda de Ca'n Cifre i també el reforçament del ferm de la carretera de Santa Eulàlia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sra. Marí té la paraula.

SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Bé no he entès molt bé si el que estava era contractada o si estava en tramitació el projecte de la majoria d'obres que m'ha dit, però de totes maneres nosaltres pensam que l'estat de les carreteres d'Eivissa i Formentera necessiten alguna cosa més que això, ens ha dit una part de les carreteres, la carretera de Sant Antoni, en varis temes i la carretera de Santa Eulàlia.

No són les úniques carreteres d'Eivissa, també n'hi ha a Formentera i esperam que reconsiderin un mica la seva postura i juntament amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, facin un estudi de les necessitats més urgents perquè tenint en compte que fan unes transferències de carreteres als consells, sense personal i tot això durà un temps de reorganització interna al consell insular i es podria produir una paralització de totes les obres durant aquest temps. Per tant, com dic esperam que reconsiderin les obres que s'han de fer de condicionament de les carreteres, sobretot per millorar la seguretat viària i prevenir els accidents.

Pertant, demanaríem que juntament amb els consells insulars s'analitzessin les prioritats més urgents i es pogués accelerar els tràmits de totes aquelles obres que són indispensables.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé reconsiderar les que tenim en marxa esper que no, la consideració serà per ampliar. Les dues primeres que li he dit estan en fase d'adjudicació, les altres s'estan preparant el plec i també va en funció, vostè sap que els doblers sempre són limitats.

La política que estam duent a terme nosaltres és actuar com si no hi hagués transferències, precisament per evitar que hi hagi un buit en el temps i la col·laboració amb el consell insular és total. És a dir, que a mesura que disposem dels doblers i de

tots els expedients en marxa adjudicarem i esper que sigui el màxim. El que passa és que si la transferència és curta en el temps, pel que fa a tramitació parlamentària, evidentment poques seran les que ens quedaran a nosaltres per adjudicar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

I.2) Pregunta RGE núm. 1751/01, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei reguladora de les subvencions.

Passam a la segona pregunta 1751, que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei reguladora de subvencions. La Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Popular estam interessats en saber si el Pacte d'Esquerres fa comptes aprovar, al llarg d'aquesta legislatura, una llei per regular les subvencions a la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. El Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Salom li puc assegurar que l'acord de Govern del Pacte de Progrés, dins els seus compromisos hi ha la intenció de presentar una llei de subvencions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. El seu partit en anteriors legislatures i els altres partits que conformen el Pacte d'Esquerres en aquesta comunitat reclamaven que volien que quan abans millor s'aprovés una llei de subvencions, que els regulars perquè hi hagués transparència, publicitat i concurrència.

Si per a vostès això hagués estat un tema fonamental, un tema de principis, el primer dia que varen arribar vostès al Govern haurien d'haver posat en marxa o haver aprovat una llei d'aquestes característiques i no deixar passar el temps, ja han passat quasi dos anys i els sindicats són els primers que es queixen de com i de quina manera en aquesta comunitat es

reparteixen les subvencions, perquè diuen que vostès fan parts i quarts a l'hora de donar les ajudes i seria curiós que aquesta llei entràs en el Parlament en els darrers dos mesos de legislatura, és a dir, que s'aprovés una llei que regulés les subvencions de la següent legislatura i vostès durant quatre repartir totes les ajudes i totes les subvencions així com han volgut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Salom, de les seves paraules dedueixo que vostès ho feien així, vostès ho repartien així com volien, perquè clar no tenien cap legislació i ho feien així. Per tant, vostè dóna la raó a quan nosaltres érem oposició, que era necessari fer una llei de subvencions, però vostès no la varen fer mai.

En relació a les seves paraules, això és el que vostè mateixa ha dit, però no es preocupi Sra. Salom nosaltres els compromisos els complim i li puc dir en aquest moment que la llei està pràcticament acabada i abans de l'estiu la llei entrarà en aquest Parlament. Li puc assegurar que això serà així, no es preocupi perquè nosaltres feim feina en totes les lleis i si els escoltéssim a vostès, crec que el primer dia haguéssim començat i acabat la feina, perquè clar hi havia tantes coses per fer i que vostès ara amb un dia volen que nosaltres les tenguem fetes, se'ns fa difícil complir les seves exigències. Però no es preocupi que aquesta llei de subvencions que feim i a més l'hem anunciada que la farem i a més creim que és necessària i bona, esperam que tenguem el seu suport i el seu vot, perquè vostès en 16 anys no varen ser capaços de presentar-la, ni aprovar-la perquè ho feien de la manera que vostè ha dit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I.3) Pregunta RGE núm. 1460/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "desautorització al govern de progrés".

Passam a la tercera pregunta 1460, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a "desautorització al Govern de progrés". El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Molt Honorable President de la comunitat autònoma absent d'aquesta cambra avui. Li demanam a veure si considera que el dictamen efectuat pel Consell Consultiu, en relació a la Llei d'estrangeria suposa,

segons diu un membre destacat d'Esquerra Unida, una desautorització del Govern de progrés.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Moltes gràcies, Sr. President. Improvisaré la resposta, com és obvi. Miri Sr. Huguet, home "*tendríamos de donde aprender, lo que pasa es que...*", miri el Govern en tràmit parlamentari, amb màxim respecte al Parlament i a l'oposició, jo crec que ha de respondre d'allò que són les seves intencions coma Govern, té els seus propòsits d'allò que ha fet, d'allò que té plantejat fer, o allò que pensa fer.

Jo crec que el Govern no és un comentarista polític, és a dir, el Govern no entra dins la seva acció de Govern ni passada, ni present, ni futura, comentar opinions ni de partits, ni de diaris, ni de mitjans de comunicació, ni d'organitzacions socials i entenc que en aquest sentit, això va ser una opinió que va expressar un partit integrat en aquest Govern i el Govern com a tal, no té opinió sobre aquesta opinió d'un partit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Es nota Sr. Grosske que l'escola italiana de la improvisació no és el seu fort. Efectivament ha navegat i ha fet aigua per tots els costats.

És o no és vostè el coordinador general d'Esquerra Unida? Ho és, és o no vostè membre d'aquest Govern? Ho és. Vostè no es pot llevar la sotana en funció del lloc allà on sigui, és el mateix, és el màxim responsable d'una organització política que dóna suport en aquest Govern, que forma part d'aquest Govern i que desqualifica una institució bàsica de la nostra comunitat, com és el Consell Consultiu. Vostès poden opinar sobre els dictàmens del Consell Consultiu, només faltaria, però no poden desqualificar aquesta institució i va ser totalment desqualificada.

La llàstima és que la bateria de preguntes, que un servidor va presentar en aquesta cambra, en venguem una a cada plenari i no totes juntes, perquè són sucosos no només els comunicats que vostès fan, que després algun membre d'aquest Govern va haver de fer anques enrera, sinó paraules textuais del portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, el Sr. Ramon, quan desqualifica el Consell Consultiu dient que estan a les acabades i per tant, han volgut esmenar la plana al Govern. Açò és impresentable Sr. Grosske, s'ho miri per allà on s'ho miri

i no vulgui justificar dient que vostès no són comentaristes, que vostès no fan aquí una valoració d'opinions que puguin donar d'altres partits. Vostè pot opinar el que ha opinat en aquesta cambra si ho ha dit un militant del seu partit, que no hagués controlat. O els comunicats de premsa d'Esquerra Unida surten sense que vostès els llegeixin? No ho crec, de cap de les maneres.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Treball té la paraula com a Conseller de Treball, no com a responsable d'Esquerra Unida.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Jo naturalment respondré com a Conseller de Treball, mentre sigui en aquest escó. Jo no sé si he navegat o no, ja m'agradaria perquè no tenc vaixell, però m'agrada quan em conviden a navegar.

Sr. Huguet em mantenc amb la mateixa cosa, jo he après des de que som conseller que jo no puc dir el mateix com a membre d'Esquerra Unida, que com a membre del Govern, això ho he après en la meva relació amb els mitjans de comunicació, la meva relació amb els agents socials i la meva relació amb el conjunt de la societat i aquest Parlament, evidentment no és la mateixa cosa i jo em guardo moltes coses com a conseller, que diria tranquil·lament com a militant d'Esquerra Unida. Si vostè vol fer polèmica amb Esquerra Unida, jo li puc donar l'adreça, el fax, l'e-mail i podem quedar quan vostè vulgui. Si li demana al Govern opinió sobre mil i una coses, evidentment el Govern ha de respondre que d'aquelles coses que té pensat fer ha fet, o està planejant com a acció de Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

I.4) Pregunta RGE núm. 1626/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a interrogatori a una funcionària del Codefoc.

La quarta pregunta és la 1626, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular relativa a interrogatori a una funcionària del CODEFOC. El Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Esper que avui el Sr. Grosske no torni a pensar que utilitzam una persona, quan en el plenari de la setmana passada també els diputats que donen suport al Govern feren preguntes sobre aquesta matèria i l'únic que m'interessaria saber, en nom del

nostre grup és què en pensa sobre una funcionària que sigui interrogada durant més de quatre hores a la Conselleria de Funció Pública?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Miri Sr. Flaquer vostè en aquest tema és com "l'Alcoyano", que perdia 18 a 0 i encara demanava pròrroga. És a dir, jo crec que la setmana passada ja va quedar clar aquest tema.

Què opino? El mateix que opina el jutge que va entendre d'aquest tema. *No ve el instructor que en esta entrevista reservada se pudieran producir coacciones o amenazas por el denunciado, queda el instructor en el convencimiento de momento a falta de otras pruebas de que no hubo ningún tipo de intimidación, ni de coacción.*

Idò això, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Treball. Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament Sr. Grosske va quedar molt clar, efectivament, va quedar tan clar que un interrogatori de més de quatre hores i mitja queda reflectit en tres pàgines. A vostè li pareix normal això? A vostè li pareix normal que durant quatre hores i mitja d'interrogatori, només quedassin reflectides tres pàgines? Vostè no pot pensar que més va poder passar allà dins?

Efectivament Sr. Grosske, el jutge es va haver de guiar per aquella declaració que es va fer en aquell moment amb un estat nerviós, de crispació i un estat, com vostè mateix va reconèixer, d'una funcionària que se'n va anar molt espantada en aquesta entrevista. I vostè em farà creure que durant quatre hores i mitja només es varen treure tres fulles de paper, vostè està convençut que durant quatre hores i mitja, allà on li negaren un tassó d'aigua a aquesta funcionària només li varen poder treure, sí, sí no rigui Sr. Grosske, no rigui, només li varen poder treure tres fulles? No creu que segurament hi va haver coaccions? No crec que segurament hi va haver un tractament més que injust cap a aquesta persona? No ho creu? De veritat, Sr. Grosske. Jo crec que vostè i per això li hem fet la pregunta a vostè, tenia l'obligació de defensar i vetllar pels interessos i els drets d'aquests treballadors i estam convençuts que no ho ha fet.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Conseller de Treball té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Miri Sr. Flaquer, vostè li pot donar totes les voltes que vulgui, però mai podrà convèncer a la gent d'una cosa que el jutge no ha vist. Tal vegada les declaracions són tres pàgines, perquè en definitiva no varen ser quatre hores d'intens interrogatori, que haguessin estat quaranta pàgines. Bé vostè, no sé quina pel·lícula ha vist, però jo veig una cosa, un Govern que fa el que ha de fer, quan hi ha una denúncia sobre la utilització de persones treballadores a l'Administració pública per interessos partidistes, obre una informació reservada, fa allò que ha de fer. I un Partit Popular, que com sempre fa el que no ha de fer.

Vostès utilitzen, com li vaig dir, aquesta persona com a escut humà, l'estan embolicant i no l'ajuden gens ni mica. Vostè li ha demanat a aquesta persona si li interessa veure-se implicada en la "*balsa de la medusa*" de tot aquesta gent de l'operació Mapau? Jo crec que no. La utilitzen ara, com li vaig dir la setmana passada de la mateixa manera que la varen utilitzar fa un parell d'anys, de veritat, passant olímpicament de la seva dignitat com a treballadora, dels seus drets i dels seus deures la varen posar a fer el que vostès li varen encomanar fer, incomplint la llei i posant en aquesta persona en una situació que mai l'hi havien d'haver posat. Els qui tenen una barra absolutament increïble són vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

I.5) Pregunta RGE núm. 1737/01, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a diligències reservades.

Passam a la cinquena pregunta 1737, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a diligències reservades. El Sr. Ramon té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que jo tenia preparada una pregunta per al Conseller d'Interior d'un govern democràtic i progressista, però després de les paraules del Sr. Flaquer ja no sé si estic dirigint-la a un torturador de la dictadura argentina o xilena, jo realment esper que no, estic convençut que les diligències prèvies que va ordenar que es fessin, es varen fer correctament, com correspon, ja dic, a un Conseller d'Interior d'un govern democràtic i progressista i com també, evidentment confirma el jutge.

De totes maneres aquestes diligències prèvies, si ens oblidam una mica d'aquesta anècdota, de la qual en vol treure

profit el Partit Popular, surten a partir d'una denúncia molt greu, formulada davant els mitjans de comunicació per part del Sr. Cándido Valladolid, que no feia molt era president del PP de Formentera, que les havia fet abans a la comissió d'investigació i l'havia fet, i això és públic i notori, per Eivissa i Formentera, era una qüestió que tothom sabia.

Bé jo en realitat el que voldria saber en aquests moments és si el Conseller d'Interior ens pot dir com avancen, evidentment allò que no sigui matèria reservada, com avancen les diligències i al final de tot aquest procediment es podrà aclarir la veritat i saber quines activitats que no corresponien al seu càrrec es varen fer a Formentera, per part d'una treballadora d'aquesta comunitat i sobretot qui donava les ordres i per què donaven unes ordres que no tenien, ja dic, res a veure amb la contractació que tenia aquesta treballadora de la comunitat autònoma?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Sr. Conseller d'Interior té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (Josep Maria Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc dir que no han finalitzat les diligències reservades. Sí que és cert que hi va haver una abstenció a partir del fet que hi hagués una denúncia i no es va realitzar cap activitat de diligència, mentre hi va haver aquest procediment i evidentment s'ha aixecat una vegada és ferma la interlocutòria d'arxiu que es va dictar per part del jutge d'instrucció, com ja ha recordat el Conseller Grosske.

La idea és accedir a aquestes diligències, crec que ja és hora que no es tensi un tema d'unes diligències reservades i tranquil·lament i normalment s'ha de veure si ha existit desviació a l'hora de realitzar activitats per part de funcionaris o d'empleats públics i saber qui ha donat les ordres. Per molts de crits que hi hagi, pot estar segur que tranquil·lament, però sense aturar el conseller realitzarà totes les diligències que es precisin a fi de verificar que és el que va passar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Interior. El Sr. Ramon no vol intervenir.

I.6) Pregunta RGE núm. 1752/01, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esponjament a Es Grau de Menorca.

Passam a la sisena pregunta 1752, que formula l'Hble. Diputat Sr. Cristòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esponjament a Es Grau de Menorca. El Sr. Huguet i Sintes té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo tenc por que he d'aprofitar una part del meu temps per demanar disculpes per ser un diputat del Partit Popular, per només ser diputat i no ser portaveu de partit, ni de cap altra cosa i de fer les preguntes només amb bona intenció i és saber si els recursos d'aquesta comunitat autònoma van allà on els pressuposts aprovats permeten.

El Sr. Conseller va visitar Menorca el 3 d'abril, els mitjans de comunicació van donar ressò que hi havia un preacord allà on es contemplava *una operació de esponjamiento turístico en la zona de la adquisición del suelo, mediante adquisición de suelo como medida preventiva. El conseller Alomar señaló en su día, que es fundamental dotar este suelo de una función y sería bueno que el 2002 se presentara ya el proyecto de esta zona deportiva.*

És cert per tant, Sr. Conseller que hi ha una operació d'esponjament a Es Grau de Maó de Menorca?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet i Sintes. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. President, Sr. Diputat. Efectivament és una proposta del consell insular i l'Ajuntament de Maó, la fan a la conselleria i estan fent feina en aquesta proposta perquè sigui possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Huguet i Sintes té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies. Bé jo supòs Sr. Conseller que vostè ho sap perquè els mitjans de comunicació mostren la foto de la seva visita allà i allà ni tan sols hi ha una sola plaça turística, ni tan sols una. És a dir ara han de fer esponjament aquí allà on no hi places turístiques? Vostè sap que l'any 86 es va qualificar com a zona esportiva, residencial i una mica comercial, que fa un any hi va haver una operació econòmica de compra-venta, que prèviament hi va haver una cèdula de l'Ajuntament de Maó donant suport a aquesta operació i açò segurament només és

un problema urbanístic local entre els veïns, l'Ajuntament i la resta de ciutadans de Maó.

Pensa que no hi ha més necessitats en qüestions turístiques o d'esponjament o rehabilitació o de fer alguna de les operacions turístiques que aquestes Sr. Conseller? Basta que li demani algú que pertany tal vegada al mateix partit que vostè pertany. Vostè té fama i l'ha tenguda merescudament anteriorment com a director a Madrid i aquí de persona intel·ligent i llesta i defensora del turisme. Creu que hem de pensar i jo vull ser ben pensant, com la resta de ciutadans de Maó que aquesta és una operació que pensa en turisme i no pensa per res en fer un favor a membres que tenen responsabilitat de Govern que pertanyen al seu partit?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Sintes. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, nosaltres quan ho estudiem, ho estudiem des de la perspectiva que és una àrea molt propera o dins el mateix parc natural de's Grau. En aquest sentit nosaltres entenem que les línies de feina poden ser possibles i correctes.

Jo de totes maneres, nosaltres amb el consell insular ho tenim molt clar, que el que és important no només és tirar edificis ja existents sinó també que s'edifiquin nous edificis i noves places hoteleres, especialment a una àrea tan sensible com és l'àrea de's Grau. Des d'aquesta perspectiva jo crec que l'actuació és possible, ja li dic que hi estam fent feina.

De totes maneres a mi m'agradaria que Menorca i totes les Illes Balears tenguessin més possibilitats de fer esponjament de caràcter preventiu o esbucant edificis. M'agradaria poder comptar amb el Govern central, cosa que no hem pogut comptar fins ara. El Govern central l'any passat va enviar 125 milions de pessetes, enguany a Menorca, precisament el Secretari General de Turisme ens va posar al mateix nivell d'Extremadura, jo no sé si vostè hi està d'acord, que Balears des del punt de vista turístic està al mateix nivell d'Extremadura, és a dir, això és l'opinió del Govern central i sobretot el que m'agradaria saber, a pesar que és possible discutir a un lloc en concret, a veure si el Partit Popular de Menorca està interessat, està a favor o no està a favor d'un esponjament a Menorca?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.7) Pregunta RGE núm. 1754/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'execució de la segona fase de construcció del local de la tercera edat de Lluçmajor.

Passam a la setena pregunta 1754, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'execució de la segona fase de la construcció del local de la tercera edat de Lluçmajor. El Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El ple de dia 20 de març, la Consellera de Benestar Social va fer unes manifestacions, *Diari de Sessions*, en referència a aquest tema del local de la tercera edat de Lluçmajor, allà on deia: nosaltres hem projectat la segona fase d'aquest projecte.

Pens que vostè es va equivocar, Sra. Consellera quan va fer aquesta afirmació perquè creim que no és cert que s'hagi encarregat aquest projecte. Per això jo li deman per poder clarificar aquest tema, si ha encarregat o no la redacció del projecte de la segona fase i a qui ho ha fet?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Oliver em fa dues preguntes amb una sola, li contestaré a totes dues. Respecte a si hem demanat un projecte d'execució de la segona fase de Lluçmajor li he de contestar que no.

Respecte si tenim un projecte inicial que és el que jo vaig dir en aquesta data que vostè menciona, li he de dir que sí que efectivament tenim un projecte inicial, no tenim un projecte definitiu i per tant, tampoc tenim un encàrrec d'execució.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que és vergonyós senyores i senyors diputats que un edifici acabat dia 20 de novembre, aquesta fase encara està tancada, vostès tenien temps més que suficient per encarregar la redacció del projecte d'aquesta segona fase, no només de redactar-la, sinó fins i tot de tenir-la executada, almanco de tenir-lo adjudicat.

Miri jo ja ho sé que hi ha un avantprojecte redactat, primer redactat quan governava el PSOE a Madrid i quan varen transferir cap aquí aquest projecte no hi era perquè estava amagat. Sé que hi ha la primera fase redactada, perquè així m'ho ha dit l'arquitecte redactor d'aquest projecte. Miri jo deman per quin motiu vostès, els del Pacte de Progrés castiguen als ciutadans de Lluçmajor? Pensen o no construir la segona fase, tal com estava compromès? Pensen obrir o no aquest centre? Jo crec, senyores i senyors diputats que estam davant aquesta inoperància, jo crec que tenim un Govern inoperant, aquest Govern, segons deia un altre conseller ara fa un moment, aquest Govern que fa el que ha de fer, un Govern inoperant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Oliver. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Oliver vostè embulla la seves preguntes, la seva intervenció intencionadament, perquè precisament en aquesta data de 20 de març, si no vaig equivocada, el que jo vaig dir és que la primera fase encara estava per acabar. Per tant, no estava acabada la primera fase al novembre, el que sí és cert és que no està inaugurada, perquè després d'acabar la fase s'ha de dotar de personal per tal de posar-ho en marxa.

Però vostè avui em demanava per la segona fase, idè no em demani sobre la primera fase que ja li vaig contestar i ara li torn a contestar. Miri el que resulta absolutament vergonyós i ho és no només en aquesta comunitat autònoma sinó en el conjunt de l'Estat, el model balear de serveis socials, que vostès varen implantar, sobretot el model de la tercera edat, és absolutament vergonyós i això jo li puc dir que hi ha un canvi significatiu i qualitatiu, li donaré dades, vostès durant molts d'anys no varen ser capaços d'acabar aquest centre de Lluçmajor, aquest centre dia, nosaltres en un any i mig hem construït 40 places de centre de dia, vostès cap, les que varen heretar de l'Insero.

Castigar als habitants de Lluçmajor? Ni els de Lluçmajor, ni cap altre poble de les quatre illes d'aquesta comunitat autònoma i li donaré també dues dades, ampliar també el servei d'ajuda a domicili de manera que alguns municipis, inclosos Lluçmajor han pogut duplicar el seu pressupost per ajuda a domicili, ampliar d'una vegada per totes el que vostès incomplien amb l'Estat, ampliar amb 170 milions més el pla de prestacions bàsiques, si això no és beneficiar els habitants d'aquesta comunitat, vostè m'explicarà si la coca amb verdura del seu pla de persones majors era beneficiar a algú que no fos precisament a vostès mateixos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social. El seu temps està esgotat.

I.8) Pregunta RGE núm. 1742/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recinte firal a Palma.

Passam a la vuitena pregunta 1742, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recinte firal a Palma. La Sra. Amer té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, aquesta diputada considera important el repte plantejat per aquest Govern per a la construcció d'un nou recinte firal, és important entenem aquest efecte multiplicador, en relació a les activitats ja tradicionals, com també les noves activitats que això pot generar, com també l'efecte revitalitzador a la mateixa zona on es pensa ubicar aquest recinte firal, el Polígon de Llevant de Palma.

Per tant, consideram que és una bona iniciativa, vàrem sentir les seves explicacions el passat mes de desembre, a la compareixença a petició pròpia a la Comissió d'Economia, allà on es va informar d'aquest projecte guanyador, després d'un concurs d'idees, allà on un jurat per unanimitat va donar una solució a aquest recinte firal, molts de projectes, més de cinquanta com vostè va explicar. Han passat més de tres mesos i consider que seria bo conèixer amb quina situació es troba? Es per això que aquesta diputada li demana per les previsions de construcció d'aquest nou recinte firal.

Moltes gràcies.

.....EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Amer, bé, les novetats que hi ha des de compareixença en comissió fa uns tres mesos és que s'ha adjudicat l'estudi geotècnic del solar, que és imprescindible per calcular l'estructura d'aquest edifici, donada la proximitat a la mar i el nivell freàtic; també s'ha sol·licitat a l'Ajuntament de Palma l'execució del conveni que vàrem signar en el seu dia per tal d'adequar la parcel·la a les necessitats d'edificació que preveu l'avantprojecte guanyador, i una vegada que tinguem el projecte definitiu, ja amb el pressupost detallat, naturalment, es convocarà el concurs per a la realització de les obres.

La idea, en principi, és contractar una primera fase que consistiria en la construcció del recinte firal pròpiament dit més les instal·lacions necessàries per a la gestió del recinte firal, i quant a terminis, si bé depenem en aquest cas de l'Ajuntament de Palma i de l'execució del projecte, jo crec que abans de finals d'anys es podrien contractar les obres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sra. Amer, no vol intervenir?

I.9) Pregunta RGE núm. 1743/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrevista amb la ministra d'Educació, Cultura i Esports.

Passam a la pregunta número 9, 1743, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entrevista amb la ministra d'Educació, Cultura i Esports. El Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Fa una sèrie de dies un funcionari del Ministeri d'Educació que en aquest moment ocupa un càrrec d'una certa responsabilitat, em comentava que trobava impresentable que no hi hagués possibilitat que el conseller d'Educació, Cultura i Esports fos rebut per la ministra d'Educació.

Davant aquesta situació i per a general coneixement, m'agradaria que el Sr. Conseller ens confirmàs si realment és vera que hi ha hagut aquesta petició d'entrevista, quins temes es volien tractar i si realment és vera que hi ha hagut una negativa o, almanco, un silenci a aquesta petició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Crespí, jo li agraesc la pregunta perquè em dóna ocasió, em dóna l'oportunitat d'explicar als diputats del Grup Parlamentari Popular quin és el comportament de la seva ministra d'Educació, Cultura i Esports en relació als responsables polítics d'Educació de les diferents comunitats autònomes.

Efectivament, en data em sembla que era del mes d'octubre, no ho he pogut confirmar però em sembla que era el mes d'octubre, vaig enviar una carta a la Sra. Ministra en què li sol·licitava una entrevista per parlar de temes sobretot relacionats amb l'educació a les Illes Balears, i aquesta carta du

un acompanyament, un estudi ampli, en el qual es constatava no tan sols els famosos 10.000 milions menys que la mitjana de l'Estat havien rebut les Illes Balears en matèria d'educació en el moment de les transferències, sinó que també es feia una relació de totes les necessitats de noves inversions en infraestructures tenint en compte el creixement de la població escolar i tenint en compte l'aplicació amb totes les conseqüències de l'educació secundària obligatòria.

Aquest dossier anava acompanyat, a més a més, d'un abundant material de retalls de premsa per tal que la Sra. Ministra pogués assabentar-se bé del tema, i també reproduïa en el meu escrit aquella resolució que havia aprovat el Parlament en què es demanava al Ministeri d'Educació que assumís la signatura d'un conveni per fer aquestes inversions.

Quina ha estat la resposta a aquesta carta? Com ha dit vostè el silenci, cap resposta escrita. Ara bé, aquesta és la tònica de la ministra en general. No hi ha cap conseller o consellera d'Educació de l'Estat que hagi estat rebut per la ministra, i únicament els consellers o les conselleres del seu propi partit poden parlar amb la ministra quan fan reunions de consellers de partit, per tant és més una reunió de partit que no una reunió pròpiament institucional.

I evidentment jo li he reiterat aquesta petició en diverses cartes posteriors, recordant-li que estava pendent aquesta petició d'entrevista. De paraula he recordat al director general d'Universitat i al director general de Formació Professional la nostra petició; s'han sorprès del fet que la ministra encara no hagués respost, i tot això ho fa una senyora ministra i un partit polític que cada vegada que parlen d'educació a nivell d'Estat espanyol parlen de cohesió, vertebració, coordinació i no sé quines coses, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

...però mentrestant coordinen a partir de normativa elaborada pel BOE. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació, el seu temps s'ha acabat. Sr. Crespí, vol intervenir?

EL SR. Crespí i PLAZA:

Sí, dues coses. Una, per a coneixement dels diputats del Partit Popular, que pel que es veu no s'han assabentat. He dit que aquell que em va informar d'aquesta no entrevista és un militant del Partit Popular que en aquest moment és funcionària del Ministeri d'Educació. Per tant, s'ho facin mirar, si ens enganen.

I segona, la tarifa per pregunta és la mateixa a una banda i a l'altra de la cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí.

I.10) Pregunta RGE núm. 1744/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a convenis amb ajuntaments.

Passam a la pregunta número 10, 1744, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a convenis amb ajuntaments. El Sr. Crespí té la paraula.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, fa ja una sèrie d'anys que, per aconseguir posar a l'altura de la resta de l'Estat les construccions escolars d'aquesta comunitat, es va iniciar la construcció de centres amb convenis amb els ajuntaments, amb els quals avançaven una certa quantitat perquè aquesta construcció es pogués avançar. Ens agradaria saber, vist que hem tengut coneixement per la premsa de diversos convenis d'aquest estil, quins són i per a quins centres s'han establert convenis amb els ajuntaments de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. En aquests moments s'han firmat 20 convenis. Aquests convenis corresponen als següents ajuntaments de Mallorca: Artà, Binissalem, Campos, Capdepera, Consell, Felanitx dos, un és l'institut de Felanitx i l'altre l'escola de Portocolom, a Manacor, que també en corresponen dos, Pollença dos i Sóller dos.

A Menorca en aquests moments amb Ciutadella també dos convenis i a Eivissa un conveni amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que substitueix el paper que havia proposat l'Ajuntament de Sant Josep en relació al conveni per construir l'institut de Sant Agustí, i que l'Ajuntament de Sant Josep s'hi va negar i aleshores el consell insular, solidàriament amb el Govern, va fer un paper de suplència, i en Consell de Govern ja s'ha aprovat un proper conveni amb l'Ajuntament d'Eivissa encara pendent de l'aprovació per part de l'Ajuntament d'Eivissa.

Aquests són els 20 convenis que fins a aquest moment s'han signat, i n'hi ha tota una sèrie més en llista d'espera en la mesura que el projecte estigui conclòs, se sàpiga exactament el pressupost i ja hi ha molts de contactes fets amb molts d'ajuntaments predisposats a signar aquests convenis que,

com ha dit vostè, contribueixen a la millora o a la creació d'infraestructures educatives absolutament necessàries.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Crespi, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 1745/01, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a I Mostra de Formació Professional.

Idò la pregunta número 11 està retirada.

I.12) Pregunta RGE núm. 1738/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a evolució del fracàs escolar a les Pitiüses.

La pregunta número 12 i darrera del torn de preguntes del dia d'avui és la 1738, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Buades i Beltran, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a evolució del fracàs escolar a les Pitiüses. El Sr. Buades té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President. Formulam la pregunta en els termes en què està redactada, és a dir, quina ha estat l'evolució els darrers anys del fracàs escolar, entenent per això no només la gent que no treu el títol d'ensenyament secundari obligatori, sinó també la gent que abandona el sistema escolar a les Illes Pitiüses en comparació amb la mitjana estatal i la mitjana de les Illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Sr. Conseller d'Educació, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Buades, jo la primera cosa que voldria fer és esmentar la polivalència d'aquest concepte de fracàs escolar. És un concepte que en principi és un indicador macro de resultats, en definitiva assenyalava alumnes que promocionen, però evidentment no tots els alumnes són iguals, no tots viuen a les mateixes barriades, no tots formen part de les mateixes famílies i, per tant, tots aquests factors dins aquest indicador macro queden molt reduïts i molt -d'alguna manera- relativitzats. Per exemple, si tenim en compte que el gran factor, segons totes les estadístiques europees, que determina el grau major o menor de fracàs escolar és el nivell sociocultural dels pares, que a nivell d'Estat espanyol arriba a tenir una forquilla de diferència de fins a 16 punts quan tots els altres indicadors oscil·len entre el 3 i el 6, evidentment encara podem relativitzar més el concepte de fracàs escolar.

Així i tot, aterrant en allò que vostè em demana, li he de dir que fins a l'any 98, que és el moment en què es reben les transferències d'educació, no tenim dades específiques per a cada illa, sinó que són globals de les Balears. A partir del 98-99, 99-2000 sí que ja se'n tenen i aleshores les diferències són les següents: concretament, a quart curs d'educació secundària, a Eivissa el curs 98-99 el percentatge d'alumnes que no varen promocionar va ser del 29,3. A la resta de Balears va ser del 29,5, o sigui, en aquest cas Balears hauria tengut un percentatge superior de fracàs escolar, entre cometes, estrictament a Eivissa. En canvi el curs 99-2000, a Eivissa ha tengut un 29,9% i el conjunt de Balears un 25,2. Estic parlant de quart d'ESO.

Ara, no crec que evidentment les oscil·lacions d'un curs per l'altres siguin significatives. S'han d'anar a fabricar sèries més llargues i sobretot s'han d'introduir molts matisos a l'hora de valorar aquest indicador macro que, repetesc, és una simplificació de la realitat escolar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Educació. Sr. Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller. Jo crec que, bé, és un tema per anar desenvolupant més extensament, però el que sí li volia dir és la gran preocupació que hi ha en el sector docent a les Pitiüses pel fet que aquests indicadors són, els pocs que es coneixen com els que vostè ha dit avui, són simplement sobre qui es treu el títol d'ESO però no compta l'abandonament escolar real que hi ha en aquests moments, i la sensació que es té dins el sector educatiu és que les dues illes que tenen un percentatge més elevat de creixement demogràfic no estan tenint un sistema educatiu en condicions perquè el capital social, és a dir, la gent jove que estan formant per ser la gent que sostindrà la nostra societat a Eivissa i Formentera els pròxims anys, pugui fer-ho amb un mínim de qualitat.

Això fa que Eivissa i Formentera, des del nostre punt de vista, requereixin una actuació d'urgència, pilot, perquè, ja dic, el factor de mobilitat, el factor de creixement demogràfic i la manca de qualificació de molta gent que viu allà perquè històricament no ha tengut l'oportunitat d'incorporar-se a un nivell cultural alt, fa que patim problemes extrems en aquesta matèria, i m'agradaria saber la seva opinió en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Educació, té la paraula, i 11 segons de paraula, (...).

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Bé, vostè sap, Sr. Buades, que la conselleria està fent un gran esforç per resoldre aquests problemes: oposicions específiques a Eivissa, possibilitat que

els interins mantenguin la permanència en els seus centres i una gran programació d'inversions per tal de millorar les infraestructures i l'oferta educativa. Evidentment en una situació d'allau demogràfica com té Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, el seu temps està esgotat. Em sap greu.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 1239/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del protocol d'internaments no voluntaris per part de les institucions implicades.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una interpel·lació, la 1239, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a signatura del protocol d'internaments no voluntaris per part de les institucions implicades.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Cerezo.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera de Sanitat, m'està resultant ja normal el Dimarts Sant de cada any venir aquí entrant pel protocol en aquesta sala. Exactament el Dimarts Sant de l'any passat va arribar i ara estam a punt que es compleixi el primer any. Bé, no serà, *perdón, una cosa cuaresmal pero sí va a ser un poco..., vamos a ver, penitencial para usted y para mí, porque ya este protocolo, como dicen en Castilla, está oliendo un poco a puchero de enfermo.*

Bien, haremos un breve repaso a fechas. El 18 de abril de 2000 se presenta el protocolo en el pleno y hace el Grupo Parlamentario Socialista una esmena de substitució per dir que insta el Govern de les Illes Balears perquè s'elabori en el termini de tres mesos un protocol d'internaments no voluntaris. Bé, el 3 de octubre de 2000 hago una pregunta al ver que no parecía que esto se hubiera movido mucho, una pregunta en el pleno y se me contesta que esos tres primeros meses eran exclusivamente para que la Comisión Técnica lo elaborara. Yo me quedé un tanto sorprendida porque elaborado estaba ya cuando vino aquí. Estaba elaborado, se había aprobado, estaba en la línea de todos los protocolos que habíamos contemplado juntas de diferentes provincias, de Catalunya, de Andalucía, de Euskadi, etc.

Bien, entonces esto lo aplazó en tres meses más. Estábamos a punto de cumplirse el 3 de octubre de 2000 cuando usted me contestaba lo siguiente: "Primer li aclariré que el termini de compliment del protocol d'internament no voluntari conclou el 18 d'octubre del 2000". No estábamos lejos porque ese era el día..., exactamente el 3. Bien, miri, les urgències del 061 està pendent de resposta, l'atenció primària de l'Insalud està pendent de resposta, els cossos i forces de seguretat estan pendents de resposta. El jutge degà -i aquí vull fer una aturadeta- ha donat el seu vistiplau, la Fiscalia ha donat el seu

vistiplau, els serveis jurídics de la conselleria han donat el seu vistiplau, l'atenció especialitzada de l'Insalud ha donat el seu vistiplau, l'Hospital Psiquiàtric, és a dir, la seva direcció, ha donat el vistiplau. Bé, no semblava que estigués massa malament perquè un protocol es compon d'intencions, etc., però ha d'estar signat. Si un protocol no està signat no serveix absolutament per a res.

Ara arribam al 15 de febrero de 2001: la presentación del protocolo en Comisión de Asuntos Sociales por la Sra. Consellera. En aquel momento se presentó el protocolo; yo lo conocía prácticamente como propio, más o menos maquillado, porque es que no hay mucho que añadirle ni que quitarle, pero en aquel momento usted me dijo que estaba consensuado y yo le pregunté si estaba firmado, porque ya le dije que un protocolo sin firmas no sirve para nada, y entonces usted me dice: "I quant al que deia la Sra. Cerezo sobre si està consensuat per tots, dir-li que sí, que està consensuat, només pels grups que no necessiten signatura de Madrid. Totes les altres entitats que jo he anomenat i que tenen representació aquí en aquest moment han signat. El que passa és que recórrer a Madrid requereix un doble esforç. O sigui, jo li he de recordar que també, quan vaig tenir una pregunta parlamentària sobre aquesta qüestió, li vaig respondre que no tenia encara, no havia donat lloc a la sortida d'aquest manament perquè hi havia diverses institucions que no havien contestat i no les podíem obligar".

Yo volví a insistir sobre el tema de las firmas y al fin la última contestación de usted fue: "Bé, miri, -y aquí empieza mi sorpresa- per començar els jutges; Sra. Cerezo, amb tot el meu dolor no volen signar absolutament res, no volen signar res, però res, de cap de les maneres. Em sap molt de greu però és així. L'Insalud, com que no hi ha transferències, qualsevol paper no se signa aquí, se signa a Madrid, i en aquest cas concret, a pesar del meu dolor, tant una com l'altra, tant l'especialitzada com la primària ho han d'enviar a Madrid i enviar-ho a Madrid, Sra. Cerezo, és un embull una mica gros. Jo esper, pens que als jutges, si ja s'han definit i han dit que no volien signar, no els convencerem, però pens que tant l'especialitzada com la primària a qualque moment d'aquí a un parell de mesos vendrà signat, i aleshores estarà signat per tots menys pels jutges".

Bé, ara ens trobam que per una d'aquelles casualitats..., la presentació era dia 15 de febrer, *21 de febrero de 2001, intervención del juez decano, Sr. Pere Barceló i Obrador. En la Comisión de Derechos Humanos el Sr. Juez decano dijo las siguientes palabras: "A nivell institucional, jo el que veig és que s'hauria de fer una cosa que s'ha fet a Girona i m'imagín que també a la resta d'Espanya, i és que s'hauria de firmar una espècie de protocol d'actuacions de totes les institucions que intervenen. Ho he dit abans; la veritat és que jo estic fent feina amb na Xesca Mas, la directora de l'Institut Balear de la Dona, per veure si feim una espècie d'esborrany de protocol. N'hem parlat amb representants del Govern, clar, un protocol en què ja comencin a actuar els metges que visitin, -ell parlava dels maltractaments de la dona- els metges dels hospitals o dels centres d'assistència que vegin una persona que ha estat víctima d'un possible maltractament..."*, i acaba amb una frase

que diu: “És a dir, crec que seria necessari firmar aquest protocol”.

Bé, jo estava pessimista perquè vostè m'havia dit que el problema més greu era amb els jutges, i quan va sortir al passadís li vaig demanar: “Escoli, vostè ha parlat d'un protocol, i aquest protocol que vostè diu que volen fer i que és necessari, que el veu molt bé, vostè no el pot signar perquè els jutges no tenen les transferències en Justícia i no poden signar”, i ell em va dir: “Bé, no ho sé, jo puc signar qualsevol protocol que em presentin”, i jo li vaig dir que nosaltres tenim una problemàtica greu al protocol d'internaments involuntaris. Em va dir, i em va remetre a vostè, Sra. Consellera, i ara aprofit per dir-li-ho, que en el moment que ell tenguí un protocol en les seves mans estarà signat.

Després ja no em vaig conformar amb açò, vaig pensar que havia de veure on més està enrocant el protocol, i així vaig fer un contacte amb l'Insalud. L'Insalud té el protocol, l'Insalud no veu inconvenients per signar el protocol més que en una petita..., després li ho aclariré, i per fi *resto de entidades, policía. La policía envió el protocolo a Madrid el día 6 de octubre de 2000; el protocolo regresó de Madrid el 27 de octubre de 2000 con registro de salida del 7 de noviembre. Entonces, ¿qué le pasa al protocolo?, ¿por qué Madrid no lo ha firmado? Madrid ha encontrado dos pequeñas pegas al protocolo; una, en el apartado “Tratamiento involuntario urgente”, dice: “Cuando el enfermo se encuentra en su domicilio y no acepta ser reconocido o trasladado para su tratamiento y se viere una situación de urgencia, las fuerzas y cuerpos de seguridad franquero -ahora, insisto- a requerimiento del equipo médico actuante la entrada”. No quieren que se franquee la entrada a requerimiento del equipo médico actuante porque consideran que siempre tienen que tener una orden judicial. Bueno, esto creo que incluso hasta el sentido común..., no tiene mucha importancia tal y como Madrid lo exige, porque si un señor está subido en el alero de un tejado diciendo que se tira y está allá abajo el equipo médico y hasta los vecinos dirán a la policía que pegue la patada a la puerta. O sea, esto se puede dejar del gusto que quieran.*

Y el segundo párrafo aún es más insignificante. Altas y fugas: “En caso de que un ingresado involuntario huya del centro se comunicará inmediatamente a las fuerzas y cuerpos de seguridad, que sin necesidad de orden judicial lo localizarán y reintegrarán”. Pues simplemente quieren que se cambie el “se comunicará”, por el “se denunciará”, porque parece que tiene un tinte más formal. Hechas estas dos rectificaciones, que de todas maneras también he intentado llegar a Madrid a ver si el director general de policía cree que esto tiene importancia como para que se quede un protocolo parado.

Yo creo que más o menos he hecho los deberes, deberes que, bueno, me tocan, soy oposición y mi trabajo creo que es empujar una cosa que es útil para todo el mundo, que la Federación de asociaciones de familiares mentales está pidiendo, está necesitando, y vuelvo a repetir que los internamientos involuntarios no son muy abundantes, no son

muchos, pero son muy dramáticos. Entonces yo le ofrezco desde aquí, a parte del rollo penitencial que le he dado propio de la Cuaresma, yo le ofrezco colaboración porque esto tenemos que sacarlo, yo empujando y usted gobernando.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cerezo. Tiene la palabra la consellera de Sanidad, Sra. Aina Salom.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Cerezo. En primer lloc, Sra. Cerezo, li vull reconèixer des d'aquí la seva sensibilitat i la seva motivació en aquests temes, cosa que ens aproxima més que el que pugui semblar. També li voldria que aquí quedàs palès que no sols amb aquest tema, sinó també en tot el que té a veure amb la salut mental, m'agradaria que poguéssim arribar a un projecte de consens i objectiu comú per tal d'avançar en una reforma psiquiàtrica.

Per començar m'agradaria des d'aquí explicar, que vostè n'ha fet referència quan parlava de la directora de l'Institut de la Dona i del jutge degà Pere Barceló, que no hi ha una legislació específica respecte als malalts mentals. La legislació disponible és la mateixa que s'aplica a les altres institucions en què les persones no estan capacitades per defensar els seus drets, o sigui, menors, incapacitats, malalts mentals i d'altres. Això vagi per començar.

Sra. Cerezo, a la meua compareixença a la Comissió d'Assumptes Socials vaig apuntar la dificultat que presenta, per part d'algunes institucions implicades, el fet d'aconseguir la seva signatura, no perquè no hi estiguin d'acord, sinó per les dificultats que això comporta, de tramitar la signatura dins la seva pròpia institució. Aquestes dificultats vénen, per començar, per la dificultat que presenta el mateix procés de lentitud, per la dificultat que presenten els tràmits de fer consultes a diferents nivells, per la dificultat que comporta designar la persona apta per fer la signatura, i altres moltes coses que tots coneixem dins l'Administració central. Tot això que tots sabem és a causa d'aquest funcionament i de la manca d'autonomia que presenta per a aquests temes. Però ha de quedar clar que totes aquestes institucions implicades en el protocol, almenys els seus representants locals, no han renunciat mai a posar la seva signatura en el document.

En un principi, ja fa molts de mesos, tal i com vostè explicava, vàrem comprovar que la signatura d'aquest protocol anava més lenta del que desitjàvem, Sra. Cerezo, això li ho puc ben assegurar; aleshores teníem diverses opcions: podíem començar esperant la famosa signatura de totes les institucions, que l'elevassin a les seves institucions al nivell que pertocàs, o bé continuar avançant i presentant el protocol en el

Parlament. Això era una possibilitat. També podíem continuar esperant i s'havia de continuar esperant la constitució del grup de seguiment i d'implantació del protocol o, també, com en el primercas, Sra. Cerezo, continuar esperant. En aquells moments es va pensar que era molt més important continuar i avançar sense renunciar mai a la signatura d'aquest protocol, i això és el que feim, Sra. Cerezo, o sigui, aquest protocol, des del primer dia que va entrar a la cambra, que vostè ho ha dit molt bé i ha explicat molt bé tots els terminis que es varen donar, s'està fent feina en aquest protocol de ben de veres.

Aquest protocol no estava elaborat fa uns anys, aquest protocol es va elevar a la comissió tècnica de la Comissió Institucional de Salut Mental perquè l'elaboràs, i aquesta comissió el va elaborar i s'ha fet en base a les següents coses: En primer lloc, a la legislació existent; en segon lloc, a les competències de les institucions, siguin institucions sanitàries, siguin institucions judicials; per una altra banda també a les expectatives dels afectats, dels familiars i dels malalts. Dia 6 d'aquest mes d'abril -que vostè va excusar la seva presència- va tenir lloc el fòrum de salut mental, i tots els familiars i totes les associacions allà representades varen donar les seves felicitacions per l'esborrany, encara que sense totes les signatures, de l'esmentat protocol, Sra. Cerezo, i en conseqüència, amb experiències similars amb el nostre entorn. Evidentment hem consultat què passava a altres comunitats autònomes.

Després de tot això, s'ha presentat a totes les instàncies implicades, les quals han fet totes les aportacions que han trobat, han fet les modificacions, i d'aquí ha sorgit definitivament el document que s'ha compartit amb totes les institucions implicades. He de dir que tots han rebut, tal com també vostè ho expressava, amb molt d'interès aquesta iniciativa, i han expressat que era una necessitat disposar d'aquest protocol.

Aquest tipus de documents, Sra. Cerezo, no són mai uns protocols tancats, no són uns documents tancats, sinó que s'han d'anar adaptant a la realitat que va passant poc a poc. Per detectar totes aquestes circumstàncies ha estat constituïda la comissió de seguiment amb la presència de totes les entitats previstes i ja funciona, Sra. Cerezo, perquè es va reunir dia 27 de març. Miri, es varen reunir atenció primària, atenció especialitzada, el 061, Serbasa, l'Administració de Justícia, la Delegació de Govern, entitats de salut mental i la Conselleria de Sanitat i Consum, i a més li faré saber els noms de la comissió que aquestes institucions han delegat: el Sr. Onofre Pons, director d'assumptes sanitaris del Serbasa, el Sr. Juan González Blázquez, secretari general de la *Jefatura Superior de Policía*, el Sr. Pere Barceló Obrador, jutge degà, la Sra. Magdalena Vidal, presidenta de la (...), el Sr. Tito Hidalgo per part de l'Insalud, directormetge d'atenció primària, la Sra. Immaculada Capllonch, Insalud, atenció especialitzada, la Sra. Lourdes Sitges, Insalud, directora metge del 061, i el Sr. Rafel de la Rosa com a coordinador autonòmic de salut mental a designació de la conselleria i coordinador de la comissió de seguiment. Aquí, Sra. Cerezo, si vol tenc les reunions que s'han fet amb aquesta comissió, així com les autoritzacions de totes les institucions

que han designat aquests membres com a membres de seguiment d'aquest protocol.

Cada un d'aquests representants que jo acab d'anomenar, Sra. Cerezo, tenen l'encàrrec de facilitar dins la seva institució la signatura del protocol. Evidentment aquest és un element molt important, Sra. Cerezo, i que completa, que dóna força i garantia al compliment, i això és el que valoram, i per això s'està tramitant des del primer dia.

Però, si més no, la importància d'aquesta signatura, Sra. Cerezo, es pot avançar i es pot anar implantant el protocol a partir del consens que tenim totes les institucions implicades, i que abans he anunciat, encara que no es tinguin en aquest moment totes les seves signatures. De fet vull assenyalar, Sra. Cerezo, i això vostè ho deu conèixer, que la signatura d'un protocol com aquest no és sempre la garantia de la seva implantació. Molts se n'han fet i signat, i no han servit de res. Tampoc és garantia de compliment fer una ordre o decret, que vostè quan jo vaig presentar a la Comissió em demanava, i jo em vaig comprometre que faria tot els seguiments dins els jurídics de la Conselleria de Sanitat, i sobre aquest tema, que afecta diferents institucions, amb competències i dependències diferents.

Més prest una imposició per part d'una institució arribaria a ser una complicació dins el bon funcionament i dins el bon consens que ha de ser el compliment d'aquest protocol. Si vol, li llegiré de forma ràpida els jurídics de la Conselleria el que han elaborat: Respecte de la possibilitat d'elevar aquest protocol a rang de norma legal, s'ha de significar que aquesta qüestió no és possible, com a conseqüència de les competències que en aquest tema té, entre d'altres, l'Administració de Justícia. No ho dic jo, Sra. Cerezo, ho diuen els jurídics que ho han estudiat, per veure si hi havia qualque possibilitat de pujar el protocol, tal com vostè demanava, perquè fos una ordre o un decret. En aquest sentit, diuen els juristes, la vigent *Llei de l'enjuiciamiento civil* en regular a l'article 763 l'internament no voluntari per raó de trastorns psíquic, exigeix autorització judicial del tribunal del lloc de residència de la persona afectada per l'internament.

Per això el protocol respon a la voluntat de totes les institucions que desenvolupen i tenen atribuïdes competències en el camp de la salut mental, per aclarir i fixar les línies a seguir amb ocasió de casos d'internament no voluntari, de manera que en tot moment es pugui conèixer per les persones resolucions que han d'adoptar cadascuna de les administracions competents, de forma que s'actui d'una manera coordinada, i que el malalt i els seus familiars se sentin en tot moment protegits. Fins al present moment, i per les dades de què disposa aquesta Conselleria de Sanitat i Consum, cap altra comunitat ha elevat al rang de norma legal, decret, ordres..., els protocols acordats a les diferents comunitats com a conseqüència de les competències de l'Administració de Justícia en aquesta matèria; i no ha de ser cap inconvenient per a les administracions que subscriuim el protocol, en aquest cas de les Illes Balears, que no quedin obligats pel seu contingut a cadascuna d'elles, i el que es pretén és fixar en aquest document de consens les actuacions concretes que cadascuna

d'elles ha de desenvolupar i realitzar davant els supòsits específics, significat-se que en alguns casos s'ha acordat el protocol en el marc de la Comissió Provincial de coordinació de la policia judicial. Això són els casos, segons m'indiquen, de Palència i Albacete.

Miri, jo des d'aquí només li he de dir que, tal i com he dit abans, dia 27 de març es varen reunir tots els membres de la Comissió de seguiment -no tornaré a detallar qui són-, i tots varen expressar com a primer principi aconseguir la signatura d'aquest protocol, i estan impulsant aquesta signatura. D'aquest protocol, Sra. Cerezo, jo li vaig anunciar a la Comissió, es faran totes les edicions adients, i es remetran a urgències, es remetran a les forces de seguretat, es remetran als serveis psiquiàtrics, es remetran a tots els llocs que sigui necessari. Per una altra banda, es presentarà als serveis més importants i s'actualitzarà el directori de serveis. Es fa una permanent per detectar totes les dificultats, i facilitar també les actuacions.

El protocol, Sra. Cerezo, és útil i necessari per millorar aspectes de l'assistència, com els que he indicat anteriorment. Però mai hem d'oblidar que per fer un canvi important és desenvolupar la salut mental comunitària en detriment de la salut mental de model hospitalari que fins ara hem tingut...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Sanitat, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sí, Sr. President. Tot això és el compromís que tenim en el fons, i que un protocol com el que estam en aquest moment parlant no és més que una petita part d'ell, d'aquest compromís de transformació de la salut mental d'hospitalària en comunitària. Moltes gràcies, Sr. President, moltes gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Grups que vulguin intervenir? Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Esquerra Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats i membres del Govern presents en aquesta cambra. Durant aquests cinc minuts de què dispòs per intervenir en aquesta interpel·lació que ha presentat el Grup Parlamentari Popular m'agradaria fer unes breus reflexions en torn al que ens ha dit, tant la portaveu interpel·lant, com la consellera interpel·lada.

En primer lloc hem detectat que el Grup Parlamentari Popular no ha variat gens ni mica els termes ni l'orientació política des del primer moment, des del començament. I no l'ha variat tot i

les observacions que s'havien fet des de la Conselleria, quan es parlava que més que d'un protocol d'internaments involuntaris, es fa referència a un protocol d'actuacions per a l'assistència sanitària involuntària de les persones malaltes mentals.

És clar que aquest internament de persones que no volen ser ingressades per ser tractades en un hospital psiquiàtric o en una altra instal·lació d'aquestes característiques, comporta tota una sèrie d'actuacions que, com molt bé vostè ha dit, impliquen a distintes i a diverses administracions públiques, i això no és fàcil. No m'estendré a parlar de la diferència que hi ha respecte de les causes que indueixen o poden induir a ingressar una persona en un centre d'aquests, però sí li voldria recordar al Grup Parlamentari Popular que hi ha hagut aquí la Llei general de sanitat, que hi ha el Pla de salut mental, que s'ha formulat una proposició no de llei del mateix Grup Parlamentari Popular, que hi ha hagut aquesta presentació, que s'ha pres una resolució per unanimitat d'aquest parlament, que ha comparegut la consellera de Sanitat a la darrera Comissió d'Assumptes Socials del mes de febrer, i que avui vostès presenten aquesta interpel·lació amb els mateixos termes de sempre. Al llarg de tota aquesta tramitació parlamentària, tots els grups hem tengut l'oportunitat de poder-hi fer les nostres aportacions, i des del nostre grup també li vàrem voler fer.

Què li hem de dir, Sra. Cerezo? Un parell de coses. Primer, és important la signatura d'un protocol? Naturalment que és important. Però sobretot el que importa és que es compleixi el contingut d'aquest protocol, estigui o no estigui signat. És important que se signi? Naturalment que és important. Es pot fer d'un dia per l'altre? Nosaltres creim que no. Hauria d'estar signat? Nosaltres creim que sí. Qui té la culpa que no estigui signat, la consellera actual de Sanitat? Aquí posam un interrogant. Llavors nosaltres comprem i valoram la impaciència i la insistència, si es vol, de la portaveu del Grup Parlamentari Popular en un assumpte com aquest. És un assumpte molt delicat, que toca la fibra més íntima de moltes sensibilitats de moltes persones, que fa que hi hagi persones que hagin viscut situacions realment dramàtiques, i per tant no és difícil mostrar-se sensible davant trobar la solució a una situació com aquesta. És natural, és normal.

Hi compartim gairebé tot el que ha dit, tret d'allò que nosaltres hem entès que vostè venia a dir: que pretendre implicar el Govern de les Illes Balears com a causant del retard en l'aplicació de protocol d'aquestes actuacions, i amb la seva signatura. Nosaltres sabem, la Sra. Maria Cerezo actualment és diputada del Grup Parlamentari Popular, i per tant efectivament durant dos dimarts sants vostè ens ha presentat aquí una iniciativa parlamentària. La meua pregunta és: quants de dimarts sants va passar, abans de ser diputada, ocupant un càrrec que tenia la responsabilitat de fer que això es dugués a terme? En altres paraules: Ha complert els seus deures com a membre de l'oposició. Les va complir com a membre del Govern?

Naturalment, perquè tenim aquí la sensació que el Grup Parlamentari Popular quan està a l'oposició és el més sensible de tots, és el que atén millor els necessitats, és el que se'n cuida més bé dels malalts mentals... Però, i quan estava

governant, la Sra. Cerezo, pel que jo tenc entès, va ser vicepresidenta de la Federació Balear de salut mental, a la qual aquestes peticions que vostè fa aquí, en aquest parlament, li varen arribar per via d'entitats ciutadanes, i vostè les va aturar dins el seu calaix, i d'allà no varen passar. I si en aquests moments vostè està utilitzant en aquest parlament la informació que va rebre des d'una altra perspectiva, jo li respect. El que dic: no ha de quedar amagat, s'ha de saber. Els diputats i les diputades d'aquest parlament ho han de saber: les mateixes persones que empenyen i estimulen cap a un protocol d'actuacions en matèria d'atenció als malalts mentals, són les mateixes que ho estaven aturant anys enrere.

La consellera, des del nostre punt de vista, ha explicat molt bé on es troba el tap de suro que impedeix fer córrer l'aigua. I nosaltres creim que la portaveu del Grup Parlamentari Popular ho sap molt bé, allà on és que hi ha el tap de suro que no deixa que corri l'aigua, ho sap molt bé. Per això li hem de continuar dient que insisteixi, Sra. Cerezo, que insisteixi i no afluixi. Però insisteixi allà on cal, no fos cosa que els seus grans i múltiples esforços -i nosaltres no ho volem, no ho desitjam- resultassin....

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, vagi acabant, per favor.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Acab, Sr. President. ...resultassin lamentablement del tot estèrils. Nosaltres creim que es tracta d'un bon protocol si s'aconsegueix que totes les instàncies implicades hi apliquin els mitjans que els correspon. I aquestes instàncies implicades que hi posen més obstacles, casualment, miri per on, estan sota la responsabilitat del Partit Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Crespí, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que ens hem de posar tranquils. Estam en Setmana Santa, i no és necessari posar-nos nerviosos. Jo en primer lloc voldria felicitar la Sra. Cerezo, perquè des del Grup Popular, utilitzant el fet que és del Grup Popular, ha fet allò que diuen els documents que han tret aquí, ha donat una empenta a determinades institucions, que són les responsables de fer la firma, la responsabilitat no és d'aquest govern, és de cadascuna de les institucions que lliurement s'adheriran o no a aquest protocol, i per tant ha fet allò que moltes vegades des d'aquest costat de la cambra demanam al Partit Popular, que allà on pugui empènyer, empengui. Per tant, enhorabona, Sra. Cerezo.

Ara bé, permeti'm fer un momentet de pedagogia parlamentària. Vostè diu al seu paper que la volen ajudar, a la consellera, a minvar l'embull aquest per la firma, i per ajudar presenten una interpel·lació. No, per ajudar es presenta una proposició no de llei, instant el Parlament que insti qui sigui perquè firmi. És un problema de pedagogia parlamentària, permeti'm que li faci. Una interpel·lació és que vengui la consellera i segueixi explicant l'embull. I què li ha de dir la consellera?, que tal institució de moment no sap si ha de firmar, si vol firmar, si pot firmar? No oblidem que introduïm aquí un poder, el poder judicial, en el qual, a pesar que el jutge degà li digui qualque cosa, quan a un moment donat al jutge de guàrdia se li presenti un cas, actua d'acord amb el seu criteri, no d'acord amb actuacions; d'acord amb el seu criteri determinarà si aquella persona està incapacitada per decidir o no, i per tant és difícil que aquí, des del poder judicial, es pugui firmar algun document que impliqui qualsevol presa de postura prèvia a una situació concreta. La policia, que és una institució jeràrquica, sí que ho pot fer; el cap de policia sí que pot passar una circular als seus policies, dient que en aquest moment han de fer això. Però en el poder judicial el tema és molt més complicat, perquè a més actuen sobre altres circumstàncies.

Però jo crec que aquest és un tema, com ha dit vostè, ha dit la consellera i han dit tots els altre, que el protocol que se signi, és a dir aquest protocol d'internament i d'atenció sanitària no voluntària, és una primera passa, no és una garantia que això després funcioni. L'important és que funcioni una comissió de seguiment permanent, que s'estigui de qualque manera sempre replantejant les actuacions. No oblidem que estam tocant un aspecte de la sanitat, i aspectes que no són ja tan sanitaris, enormement complexos, i que per tant és important anar-se fent reflexions sobre les situacions en les quals ens trobam.

Evidentment vostè, com que ha presentat una interpel·lació, haurà de presentar una moció subsegüent, que supòs que serà allà on voldrà ajudar la Conselleria a tirar endavant aquest protocol, allà ens hi veurem, i d'acord amb el que demani el Grup Parlamentari es posicionarà. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí, en nom del Grup Socialista. La Sra. Cerezo, autora de la interpel·lació, vol intervenir?

LA SRA. CEREZO I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, conforme amb la Sra. Consellera, perquè jo sé que arribarem anar a una, i que el traurem, així que seré breu. Sé que vostè ha fet dues reunions i que en té una de programada per dia 19 d'abril, que s'ha mogut, és a dir que gràcies per tot el que ha avançat en aquest temps.

Clar, resulta que ara amb qui no estic conforme és amb els altres dos que han intervingut, amb el Sr. Buele, que ha estat un poc lleuger. Jo no som la vicepresidenta de la Federació, jo he fet la Federació Balear, com a mare i no com a política. Jo he fet la Federació Balear, que ningú la volia fer, perquè va costar molt, entre illes, a cops de telèfon, però la vaig treure endavant. En aquest moment han passat quatre anys i no tenc càrrec, som

una vocal de número. He lluitat per la salut mental, ja fa nou anys, perquè vaig fundar també l'Associació de familiars de malalts mentals de Menorca. És a dir, no som una inexperta, ho he viscut, i no hi ha cap política, ni jo tenc ni passat ni futur polític, Sr. Buele, però m'he proposat que si venc aquí és per fer qualque cosa, encara que no sigui molt important, cosa que recomanaria en general, perquè veig que són moltes les coses que hi van poquet a poquet, tant com mir... Bé, cada vegada se'm parla del tema comunitari, com si fos una obsessió per tancar tots els malalts mentals. Sr. Buele, la societat encara té aquell xip de quan no existien els neuroleptics, els malalts eren incontrolables, i estaven institucionalitzats en psiquiàtrics.

Actualment nosaltres som partidaris del model comunitari, i ho diré, no sé quantes vegades ho he dit ja. El model comunitari contempla el malalt amb la seva família, i el Govern presenta i ofereix recursos alternatius, que és el que tenim molt pocs. I en açò no puc tenir massa queixa de Menorca, les coses així com són. Però n'hi ha molt pocs i no caminen, i estam fent molta retòrica, hem fet un fòrum, hem fet un grup..., el tema de salut mental, estava aprovat el Pla. Jo veig que quasi se'ns han anat dos anys, i açò *no podemos esperar, como decía Martín Lutero King, no podemos esperar. Es urgente.*

Y el Sr. Crespí está, por suerte para él, poco puesto en toda la temática de la salud mental, y le deseo, puesto que le cogé tangencial, que pase del tema.

Bien, y ahora, aquí tengo una revista, que es de la Federación Nacional, en la que viene el nuevo plan, es decir, el artículo 211 de la Ley de enjuiciamiento desapareció, y en este momento el enfermo está totalmente protegido para que esas cosas que a ustedes les preocupan... -ahora no lo voy a encontrar, porque tengo los nervios (...), pero bueno-Simplemente, como tengo cinco minutos, dice: "Las principales novedades de la Ley de enjuiciamiento civil". Esta ley se ha publicado en enero. No se lo sabía casi nadie, yo tampoco, pero me enteré a tiempo. Bien. "La audiencia previa al ministerio fiscal que el juez le dará siempre antes de autorizar o ratificar el ingreso involuntario, derecho a abogado y procurador", artículo 763, "La persona afectada por la medida de internamiento podrá disponer de representación y defensa. Valdrá el abogado y procurador que el enfermo hubiese podido designar válidamente con anterioridad a su enfermedad. Si el enfermo no los hubiere designado, podrá apoderarlos (...) acta, en presencia del secretario judicial, o bien solicitar su designación de oficio, para lo cual el juzgado oficiará a los respectivos colegios profesionales, que procederán a su nombramiento. Derecho a recurrir de forma expresa el artículo 763, recoge por primera vez la viabilidad del recurso de apelación contra la decisión que el tribunal adopte en relación con el internamiento, haciéndose eco de la sentencia dictada el 5 de julio del 99 por el Tribunal Constitucional, que había declarado que el artículo 211 del Código Civil no era contrario a la Constitución, y debía ser interpretado conforme a los preceptos constitucionales".

No sé cuánto tiempo me queda para hablar, pero de esto tengo varias, y el que las quiera y se quiera enterar de cómo está el enfermo protegido, de cómo las familias ya no dejan el enfermo de por vida..., y además, la administración se encarga de que no se quede de por vida, porque le sale muy caro, de tal manera que en un internamiento de éstos involuntarios el enfermo está ocho días, quince, cuando no te lo ponen a los tres días en la calle. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cerezo. Sra. Consellera de Sanitat, pot intervenir en torn de contrarèplica i tancar el debat.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo des d'aquí, Sra. Cerezo, tornar-li a reconèixer, com he fet al principi de la meua intervenció, el seu mèrit i la seva sensibilitat en aquest tema. Tal com ho he expressat, Sra. Cerezo, aquesta conselleria en la qual jo estic, i tot l'equip de salut mental, tot l'equip de la comissió tècnica com la institucional, pot estar ben segura que farem totes les pressions que des de la Conselleria es poden fer perquè aquest protocol sigui signat com tots esperam. També recordar-li que la comissió de seguiment de totes les institucions que abans he dit una a una estan en aquesta mateixa línia d'aconseguir aquesta esmentada signatura.

Però el que de veritat volem, perquè una signatura no significa res, i això ho sabem tots, és que hi hagi un consens entre totes les institucions abans esmentades, que hi hagi un consens d'aplicació i un consorci perquè es pugui dur endavant un protocol per l'assistència a la intervenció de malalts mentals no voluntaris.

Dit tot això, només em queda implicar-me una vegada més, que farem totes les passes necessàries perquè aquest protocol segueixi caminant com ha seguit caminant des del primer dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Amb la seva intervenció queda substanciat aquest debat.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1537/01, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a segell dedicat a la figura de mossèn Alcover.

I passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei 1537, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a segell dedicat a la figura de mossèn Alcover. La Sra. Francina Armengol, en nom del grup presentant, que és el Grup Socialista, té la paraula per deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Supòs que aquest debat que substanciarem ara serà molt més tranquil. Avui hem presentat una proposició no de llei per demanar a l'Estat espanyol que es faci un segell amb la figura de mossèn Alcover, un eclesiàstic mallorquí, autor de les *Rondalles mallorquines*, que varen ser per molta gent el primer contacte que teníem amb el català escrit, i promotor i iniciador del *Diccionari català-valencià-balear*, i l'any 1906 va ser el promotor i el que va presidir el primer Congrés de la Llengua Catalana. Però aquesta proposició no de llei vol ser sobretot per retre un homenatge a la figura de mossèn Alcover i a la de tantes altres persones que varen fer un treball seriós amb l'impuls, l'estudi i la implantació de la llengua catalana; i també vol ser una crida a la participació de la ciutadania en el centenari de la *Lletra de convit* per la mobilització en la normalització de la llengua catalana.

Crec que convé fer una mica d'història del que va ser la figura de mossèn Alcover. Alcover va néixer l'any 1862 a Manacor. Durant la seva infància va tenir una educació fortament cristiana, i als 15 anys va entrar al seminari. Des de la infantesa Alcover mostrà un gran interès pel món de la ciència. Un factor important que el va fer mantenir la seva estimació per les ciències va ser estar en contacte, tant a la seva època seminarista com durant el període de professor del seminari amb la important biblioteca de la institució i la secció que ell mateix va contribuir a engrandir des de la seva posició com a vicari general de la diòcesi. El grup d'amics en què es va moure Alcover, tots ells amb un objectiu comú, impregnà de cristianisme les manifestacions quotidianes de la vida, evolucionaren des d'unes idees integristes fins a tenir un projecte per Mallorca idèntic al que a mitjans dels anys 90 tenien per Catalunya tenien personatges com Enric Prat de la Riba. Aquest grup d'amics, liderat per Alcover, varen conduir l'església mallorquina al moment de més alt prestigi dins totes les comunitats de parla catalana. I no només varen tenir influència dins l'àmbit eclesiàstic, sinó que varen penetrar dins els àmbits intel·lectuals i polítics mallorquins, de tal manera que formaren la tertúlia literària i política de més prestigi del moment, la tertúlia de Can Joan Alcover.

Així és com amb el prestigi que havia adquirit dins tota la comunitat de parla catalana es va proposar l'elaboració del Diccionari de la Llengua Catalana, i conseqüentment del llenguatge científic català modern, i l'any 1906 promogué i presidí el I Congrés de la Llengua Catalana. Alhora que mossèn Alcover va plantejar-se elaborar el Diccionari, va tenir clar des del principi que havia de ser l'obra d'un poble, no l'obra d'un grup de filòlegs, sinó l'obra de ciutadans de tota mena, perquè tots hi tenien el seu paper a complir. El vehicle que ell va usar per obtenir aquesta participació en l'elaboració del Diccionari va ser precisament la *Lletra de convit*, que va fer pública el dia 3 de juliol de 1901. Així ell mateix a la *Lletra de convit* exposa: "massa bo és de veure que se'n necessiten molts per a un diccionari així com l'hem concebut, així com és indispensable que sia. No és obra ni d'un, ni de dos, ni d'una dotzena, sinó de centenars de persones. Se necessiten molts de caps, moltes mans, i sobretot molta força de voluntat, molta d'abnegació",

ia les conclusions de la *Lletra de convit* mossèn Alcover fa així la seva crida a la participació: "Precisament perquè compremem que l'empresa és gegantina, colossal, i estam convençuts de la nostra curtedat i petitesa, per això cercam, per això imploram el concurs, la cooperació de tots els amics de la llengua, tota vegada que sols donant-nos tots les mans, fent tot un cos, és possible arribar a l'enfront i dur a cap aquesta obra magna".

I realment aquella crida va ser tot un èxit. Durant els vint anys que va durar l'elaboració del Diccionari, que va acabar Francesc de Borja Moll, hi varen participar quasi 2.000 col·laboradors, i milers de corresponsals al llarg de tot el territori de parla catalana. Aquests col·laboradors varen fer arribar 3 milions de cèdules lexicogràfiques, és a dir 3 milions de paraules per incloure al Diccionari. Per tant, si hem de resumir en una paraula el que va significar la *Lletra de convit* de mossèn Alcover l'any 1901, és sense cap mena de dubte la paraula participació.

Cent anys després, la Universitat de les Illes Balears, amb l'adhesió de l'Obra Cultural Balear, la Societat Arqueològica Lul·liana, l'Institut d'Estudis Catalans, l'Institut Joan Lluís Vives, el Bisbat de Mallorca, la Fundació Mossèn Alcover, el Govern de les Illes Balears, els tres consells insulars, i moltes altres institucions, han posat en marxa una nova *Lletra de convit* amb què es vol novament mobilitzar tots els ciutadans, institucions i entitats cíviqes dels territoris de parla catalana a favor de la normalització de la nostra llengua a tots els àmbits de la vida quotidiana a aquest començament del segle XXI, un començament de segle que, com vèiem fa poc a un mitjà de comunicació a unes enquestes, no garanteix l'ús i pervivència de la nostra llengua.

Per tant, és realment imprescindible que tots facem feina en la normalització del català, de forma molt especial, sense cap dubte, les institucions. Seria bo que aprofitant aquesta *Lletra de convit* facem, com va fer mossèn Alcover, donar una gran participació a tots els extractes de la societat, i esperem aconseguir també la mobilització que aconseguí la *Lletra de convit* a l'any 1901. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol, per la seva presentació de la proposició no de llei.

Grups que vulguin intervenir? Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El passat mes de desembre es va presentar a Palma una iniciativa duita endavant i gestionada per la Universitat de les Illes Balears, per la qual es convidava a diferents administracions i a la societat en general a l'elaboració de la *Lletra de convit 2001*. La idea és commemorar la primera *Lletra de convit*, signada per mossèn Alcover amb molta visió de futur. La voluntat és aconseguir, com ho va fer la primera, un gran ressò en tota la societat catalanoparlant.

Al començament del segle passat aquella iniciativa va ser un revulsiu que va mobilitzar molta de gent i va provocar moltes iniciatives paral·leles, com el Congrés Internacional de la Llengua Catalana, o la creació de l'Institut d'Estudis Catalans. La nostra llengua, aleshores vista com a no apta com a llengua de cultura, i per tant desconsiderada socialment, va poder disposar de l'eina del Diccionari, la Gramàtica, les Normes Ortogràfiques i un cert estatus d'ús oficial que varen ser la base de tot el procés de normalització que es va anar produint com a conseqüència directa o indirecta d'aquella iniciativa.

Ara, cent anys més tard d'aquella iniciativa personal, la normativització s'ha consolidat, com també el reconeixement oficial, i s'ha avançat en l'ús de la llengua catalana, però els reptes són uns altres, i de molt més abast, de manera que si no es reacciona adequadament, poden posar fins i tot en perill la subsistència mateixa d'aquesta llengua. La Universitat de les Illes Balears s'ha fixat un objectiu, de fer un gest equiparable al de mossèn Alcover, és a dir, detectar i proposa la solució dels problemes més greus que té la llengua catalana actualment; i per fer-ho d'una manera si més no potencialment que es puguin obtenir uns resultats semblants.

Els problemes avui encara són majors i més angoixants que no els que hi havia quan l'existència d'una important població monolingüe no permetia ni tan sols imaginar la seva possible desaparició. Ara ja ens podem imaginar la desaparició de la llengua catalana, i això no és cap bon símptoma. La *Lletra de convit* constata que cal un reconeixement més explícit de la llengua catalana com a llengua pròpia en els seus territoris històrics, i com a patrimoni de totes les institucions que els administren. Aquests territoris es troben repartits en diversos estats, i encara dins cadascun dels estats en diverses circumscripcions territorials. Aquest marc no permet gairebé mai l'adopció de mesures que afavoreixin l'ús de la llengua en tot el seu domini, i això que és més greu, que pot ser a enlloc, per les raons que siguin, és tractada obertament com una llengua amb plenitud de drets, sense subordinacions de cap tipus. És aquesta situació que cal combatre, fins aconseguir que una realitat lingüística rebi un únic tractament i aquest l'equipari a la llengües europees més prestigioses.

El pensament que presideix les línies d'actuació que proposa la lletra de convit 2001 és que sigui la societat, en el seu conjunt, que reclami mesures eficaces de promoció de l'ús de la llengua catalana a tots els àmbits de la vida pública i privada, es tracta que sigui precisament la societat en el seu conjunt que reivindiqui el seu dret a usar-la en qualsevol situació, per això també fa una crida a la mobilització i la dinamització popular perquè l'any 2001 es converteixi en l'any Alcover i s'organitzin tota mena d'actes, des de congressos científics, a activitats lúdiques, didàctiques o reivindicatives totes, però sense perdre de vista els objectius que la lletra de convit 2001 formula explícitament.

Diferents institucions s'han adherit formalment a aquesta iniciativa, ajuntaments, consells i com ho va fer també la Mesa d'aquest Parlament, aquest mateix Parlament no fa gaire va acollir l'exposició de segells plurals, una activitat organitzada per donar suport a una iniciativa, que reclamava que els segells de correu espanyols s'adaptessin a la realitat plurilingüe del nostre estat. La idea era que els segells fossin coherents amb la realitat lingüística pròpia, com ho són els segells dels estats moderns i democràtics plurilingües. Per altra banda, l'objectiu de la iniciativa era aprofitar aquest suport mínim per a la gran difusió i prestigi per donar a conèixer arreu l'existència de la nostra llengua, potencialment equivalent a qualsevol altra pel que fa a l'ús oficial.

Consider que la iniciativa de sol·licitar l'edició d'un segell dedicat a Mossèn Alcover, el text del qual sigui en llengua catalana, constituïria una acció que seria la continuació natural de l'exposició dels segells plurals i s'integraria perfectament dins la línia dels objectius de la lletra de convit 2001, ja que alhora que contribuiria a donar a conèixer la figura d'Alcover, difondria dins i a fora del territori lingüístic la realitat de la nostra llengua i la seva potencialitat com a llengua de cultura moderna, que aspira a una plena normalitat, en una situació similar a la que tenen altres llengües europees, comparables a la nostra pel número de parlants, com és ara el suec, el danès i el grec.

Esperam que aquesta iniciativa tenguí més èxit que l'altra que es va debatre i aprovar dins aquest Parlament i per tot això anunciam el nostre vot favorable d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Marí i Tur, en nom del Grup Popular té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan es fa una proposició no de llei, diguem-ne honorífica, com és el cas que avui ens ocupa, s'han de tenir en compte, com es lògic, els mèrits de la persona que es vol honorar i és evident que uns dels mèrits més grans d'Alcover és el seu diccionari català-valencià-balear. Encara que estic segur que tots sabem que és el diccionari català-valencià-balear, el Grup Popular desitja que quedi constància al *Diari de Sessions*, com a petit homenatge cap a un home, un manacorí, que es va sentir autènticament balear.

Com tots sabem el diccionari català-valencià-balear és un inventari lèxic, gràfic i etimològic de la llengua catalana en totes les seves formes literàries i dialectals, recollides dels documents i texts antics i moderns i del parlar vivent de tot el domini lingüístic català. Antoni Maria Alcover ideà el diccionari com a un recull exhaustiu de totes les manifestacions de la llengua catalana, antiga i moderna, comuna i dialectal, general i professional, correcte i viciosa, literària i familiar, els mots aïllats

i les locucions, sinònims i derivats. L'obra comença l'any 1901, quan Alcover adreçà una lletra de convit a tots els qui estimaven la llengua de la terra, en la qual donava instruccions per col·laborar en la recollida de material lexicogràfic, la iniciativa va tenir un ressò extraordinari i Alcover va comptar aviat amb col·laboradors arreu dels països, de llavors i ara, catalans tan discutits.

Per tal d'establir un vehicle de comunicació entre aquests col·laboradors va editar el butlletí del diccionari de la llengua catalana que esdevingué una revista lingüística notable, dedicada especialment a la dialectologia. El primer Congrés de la llengua catalana l'any 1906, va donar una gran empenta al projecte Alcover, amb un esforç lloable assimilar la metodologia de la lingüística romànica, fent viatges a universitats estrangeres, aprenentatge d'altres llengües modernes i estudis de lingüística romànica. A tot això s'hi ha d'afegir el seu coneixement, cada vegada més profund de totes les variants dialectals del domini lingüístic, a través d'excursions allà on feia enquestes incansablement per a la seva aportació als estudis de la llengua catalana.

La redacció definitiva del diccionari va començar l'any 1925, el 1927 aparegueren els primers fascicles que es publicaren fins l'any 1937 i es reprèn la publicació a un ritme més viu l'any 1949, Mossèn Alcover va morir l'any 1932, però la seva obra va continuar a càrrec del filòleg menorquí, Francesc de Borja Moll, que era uns dels seus col·laboradors més apreciats. Moll va comptar amb col·laboradors com Manuel Sanchís Guarner, Antoni Amorós i Borràs i Aina Moll, l'obra acabada en un total de 10 volums aparegué completa l'any 1962 amb el títol de Diccionari català-valencià-balear, títol que rebel·la un problema de consciència idiomàtica col·lectiva.

Aquest repertori lèxic respon al concepte de diccionari filològic, cada article consta de, definició completa dels mots ordenats alfabèticament, les diferents accepcions classificades, localització, segons dialectes, comarques o poblacions de cada significat, quan no sigui comú a tot el domini, la magnitud de l'esforç, l'oportunitat de l'empresa i l'encert de la seva realització foren reconeguts tot seguit als àmbits científics internacionals, Warburk, romanista, assenyala que el *Diccionari català-valencià-balear*, és la suma de quatre diccionaris: normatiu, llengua antiga, dialectes i llengua viva, fins i tot els lingüistes de reconegut prestigi, com Joan Coromines han lloat la utilitat d'aquest diccionari, no és fàcil trobar-ne de paral·lels, cal citar diccionaris de la Suïssa italiana, aquestes obres no superen però el caràcter exhaustiu del nostre diccionari. El *Diccionari català-valencià-balear* d'Alcover és un dels grans monuments de la llengua catalana, es pot trobar a tots els centres de romanística, seminaris i biblioteques de qualsevol país, és indispensable per a l'erudit que es dedica a l'estudi de la llengua i literatura catalanes, també per a l'escriptor en general i per a qualsevol que s'interessi per la seva llengua donada la facilitat en què es pot manejar.

Fa uns moments senyores i senyors diputats, el Partit Popular en boca de la seva extraordinària diputada i millor persona la Sra. Cerezo, que fa de la seva modèstia la millor aportació cap el nostre partit, parlava d'unes casualitats de

calendari. Avui en aquests dies entra el 9 i el 12 d'abril se'n dona un altre que avui és molt adient, en aquestes dates del 9 i 12 d'abril de l'any 1902 Mossèn Alcover feia el seu primer viatge a Eivissa, allà on s'entrevistà entre moltíssims d'altres amb dues persones eivissenques, que ja figuren a la llista de fills il·lustres dels seus respectius ajuntaments, eren Isidor Macabich, fill il·lustre de l'Ajuntament d'Eivissa i Vicent Serra i Orvall, fill il·lustre de l'Ajuntament de Sant Josep de la Talaia. Tots dos varen ser després professors d'alguns diputats que avui estam aquí, tots dos varen saber transmetre cap a tots els seus alumnes una estima cap a la seva terra i la seva llengua, en la seva varietat dialectal.

Vagi cap a ells i cap a Mossèn Alcover el nostre modest homenatge donant per aquest últim el nostre suport cap a la present proposició no de llei, que un segell viatgi per tot el món recordant la noble figura de Mossèn Alcover, un manacorí, mallorquí universal dins el món de la filologia.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur en nom del Grup Popular. Se sent contradita Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

No, Sr. President no em sent contradita, simplement és per donar les gràcies, als Grups Parlamentaris per donar suport a aquesta iniciativa i esperem que el Partit Popular a Madrid també en sigui sensible i faci realment el segell en català de Mossèn Alcover.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Procedirem ara la votació, però sembla que tots els grups han manifestat la seva voluntat de votar a favor, deman a les senyores i senyors diputats si la votació la podem donar entesa per unanimitat?

És així? Idò queda aprovada la proposició no de llei 1537, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a segells dedicats a la figura de Mossèn Alcover.

IV.- Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 2924/00, de l'impost sobre estades en empreses turístiques d'allotjament destinat a la dotació de fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat del projecte de llei 2924, de l'impost sobre estades a empreses turístiques d'allotjament destinat a la dotació de fons per a la millora de l'activitat turística i a la preservació del medi ambient. El Grup Parlamentari Popular hi manté 25 esmenes vives en aquest projecte de la 3610 a la 3634, el diputat Sr. Joan Flaquer

i Riutort té el torn per defensar aquestes esmenes conjuntament.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. I parlarem amb els col·lectius implicats, no ens passarà com a vostè Sr. Matas, que va presentar una llei general turística aquí i per urgència, a la qual s'hi varen rebotar tots els hotelers d'aquesta comunitat autònoma, no passi pena Sr. Matas que si nosaltres presentem una cosa l'hauréu parlada amb els empresaris dels diferents sectors. Recorden senyores i senyors diputats aquestes paraules? Les va pronunciar el President de la comunitat autònoma, el Sr. Antich en el seu discurs d'investidura.

Quasi dos anys després, Sr. Antich on és el seu nou tarannà? On és el diàleg que va prometre? On és el consens? Ha quedat Sr. Antich com en tantes altres coses en no res. El més greu no és que li passi això amb el sector turístic, el més greu és que ja li ha passat en el món rural, li va costar la dimissió d'un conseller, li passa amb la Universitat, li passa amb els transportistes, li ha passat amb els sindicats, li passa amb altres associacions empresarials. Qui serà Sr. President, Sr. Antich el pròxim col·lectiu d'aquesta comunitat autònoma que es sentirà enganat i agredit per la seva prepotència i la del seu Govern? En qualsevol cas serà interessant Sr. President anar repassant el contingut d'aquell discurs de fa dos anys i ho farem, perquè el diàleg no és la única cosa que vostè ha enganat als ciutadans d'aquestes Illes.

Manifestem el nostre rebuig total i absolut a aquest projecte de llei i per una sèrie de motius. Primer perquè estem convençuts que afectarà a la competitivitat de la nostra indústria turística, dins un mercat sensible als preus, altament competitiu, és evident que afegir-hi noves càrregues, en aquest cas un nou impost afectarà aquesta competitivitat i no només ho diu el Partit Popular, ho diu per exemple també un altre destí turístic competidor de nosaltres com és Andalusia, *el Consejero andaluz de Turismo rechaza implantar una ecotasa*. El Sr. Pujol quan li varen demanar la implantació d'un tribut d'aquestes característiques, Sr. Antich, va dir, que li pareixia molt bé que ho posessin a les Illes Balears, perquè és la nostra competència, ells no ho posarien. Vostè i el seu Govern, Sr. Antich no ha trobat en aquest impost la pedra filosofal del turisme, si l'hagués trobada li puc assegurar que altres destins ja ho haurien intentat.

Però a més és un impost injust, perquè els turistes paguen, els turistes quan vénen a aquestes Illes consumeixen productes i serveis que estan sotmesos a tributació, es paguen IVA els empresaris que presten aquests serveis paguen IAE i molts d'ells paguen contribucions urbanes als seus establiments. Aquest no és el camí adequat, el camí adequat Sr. President, era el de la recuperació de part d'aquests impostos que van a Madrid i no tornen, una proposta que venia fins i tot d'un membre del seu Pacte i avui desafortunadament per esclavituds d'aquest pacte l'ha hagut de deixar de costat i donar suport a un projecte tan descabellat com aquest que vostè dur avui aquí. Però a més d'injust és discriminatori Sr. Antich, és

discriminatori perquè només afecta a un subsector del turisme i per què no als altres? Per què no a altres subsectors que també incideixen al medi ambient? Jo li diré Sr. Antich, perquè demonitzar i atacar aquests altres subsectors diferents dels hotelers segurament no li donaria tanta avantatge i tant (...) electoral com el que vostè pretén treure demonitzant i atacant injustament a un sector.

A més dins aquest sector només s'ocupa del sector que precisament està legalitzat, el sector que està regularitzat. Què passa amb les segones residències Sr. Sampol, Sr. Grosske i Sr. Rosselló? Aquell turisme residencial que varen criticar quan estaven a l'oposició, per què queda fora d'aquest impost? O no consumeixen recursos naturals? O no empen les carreteres? O no utilitzen l'energia? O no empen l'aigua el turisme residencial? Per què els deixen fora? Què passa amb l'oferta no legalitzada, l'oferta que no està al corrent dels seus impostos i al corrent de la seva regularització davant els poders públics? Hi ha estudis i hi ha informes que parlen i és molt greu Sr. Antich, d'un impost que començarà amb una borsa de frau fiscal del voltant de 10.000 milions de pessetes. Bona manera sense cap dubte de començar un nou impost.

Ens manifestem contra també, perquè aquest impost, per molt que vostè intenti enganar als ciutadans no el pagaran els turistes, perquè vostè, és la jugada que pretén fer aquí, que pagui el turista que no vota. *Los mayoristas obligan, vía contrato, a los hoteleros hacerse cargo de la Ecotasa*. I això vostè ho sap, Sr. President, vostè sap perfectament que el sistema de negociació turística, de contractació turística, farà que siguin els empresaris els qui hagin de pagar aquest impost. El turista no se'n va a l'hotel i paga l'impost, el turista contracta un viatge, a l'estranger, a Alemanya, Anglaterra i dins aquest paquet que paga ja hi haurà l'impost, que segurament li descomptaran a l'empresari balear i no només als grans Sr. Antich, no només al gran, especialment al petit i al mitjà, als que tendran menys possibilitats de negociar en condicions de força amb els majoristes de viatges.

Vostè està destruint el teixit empresarial d'aquesta comunitat autònoma, els petits i mitjans empresaris hotelers d'aquesta comunitat autònoma hauran d'assumir, dins els seus costos d'explotació, el pagament d'aquest impost i això Sr. Antich és molt greu i s'haurà de treure de la compte de resultats, no li quedarà més remei a aquest sector que llevar-ho d'altres bandes i veuran vostès com la seva política, la seva nefasta política en matèria turística, que avui es consumirà aquí, durà a conseqüència de tot això un baixada de la qualitat dels serveis, una disminució de la inversió per a modernitzacions, un tancament d'establiments al hivern perquè no compensarà obrir-los si han de repercutir i assumir aquests costos, cosa que per cert ja hi estam acostumats durant aquests dos darrers anys de perdre turisme durant els mesos d'hivern i Sr. Antich també suposarà, sí no mogui el cap, suposarà pèrdua de llocs de feina, Sr. Antich, tot per la seva demagogia i pel seu populisme.

Però a més, i per acabar aquests motius, Sr. Antich, vostè també ha de ser conscient que el seu Govern ha duit al Parlament un text de dubtosa legalitat, tenint serioses dubtes,

ho hauran de dir en el seu moment si algú impugna o recórrer aquest impost, tenint serioses dubtes que no es faci una doble imposició, una doble tributació per les mateixes activitats i Sr. Antich, jo crec que un text d'aquesta transcendència, un projecte de llei d'aquesta transcendència mereixia que el Consell Consultiu, almanco hagués dit la seva paraula. Per què no li ha duit Sr. Antich? Ja sé que no era necessari, per què no li ha duit? Per què no el va dur al Consell Consultiu perquè li digués si efectivament hi havia o no hi havia doble imposició, segurament Sr. Antich, perquè no vol que li passi el que li ha passat fa poc amb la llei d'estrangeria. I per què? Si tots aquests motius són suficientment per justificar aquest vot en contra, per què la seva postura? Quines són les raons que justifiquen la postura del seu Govern? Sense cap dubte, Sr. Antich amagar la seva incompetència, sense cap dubte.

Els manuals no escrits del bon governant diuen claríssimament que recórrer a impostos només és propi d'un Govern mancat d'iniciatives més lògiques, més raonables i més adequades, és el recurs Sr. Antich dels qui no saben fer res més i a més és un recurs difícil d'entendre avui, a dia d'avui, en aquest any, quan es negocia un sistema de finançament autonòmic, quan precisament es negocia la possibilitat de recuperar, mitjançant aquesta negociació del finançament autonòmic, part d'aquests impostos que van a Madrid i no tornen.

Avui i aquí Sr. Antich, en nom del Partit Popular, jo li vull demanar que retiri aquest projecte de llei, li ofereixo un ample pacte parlamentari de tots els grups d'aquesta cambra, per lluitar per a la reivindicació d'un sistema de finançament autonòmic just, també solidari, però just amb la nostra comunitat autònoma i que ens permeti recuperar part d'aquests impostos. Sr. Antich, jo li ofereixo avui aquest compromís, aquest pacte del Partit Popular, des d'aquest grup parlamentari, amb l'esperança que rectifiqui i retiri un projecte tan equivocat com injust. Però crec Sr. Antich i m'ha de permetre que li digui, crec que a vostè no li interessa això, li interessa com li he dit abans la demagògia i l'electoralisme pur i dur, que pagui el turista ja que no vota, encara que al final com li he explicat això no sigui així.

Però sobretot, Sr. Antich vostè avui aquí està escenificant davant aquesta cambra, la rentada de consciència del seu Govern, la rentada de consciència d'un Govern d'esquerres incapaç, incompetent per solucionar els vertaders problemes d'aquesta terra i ha de recórrer a un projecte com aquest pensant que si l'aproven ja ho hauran fet tot, perquè Sr. Antich vostè passarà a la història per ser el president, que llevat de publicitat de coses que ni tan sols ha fet i llevat d'enganar al ciutadans no ha fet res de res de res, l'única cosa que ha aconseguit en aquest cas és dur a una crispació i un clima d'enfrontament amb la societat civil, gens recomanable i mai vista en aquesta comunitat autònoma. Jo li vull recordar aquí l'enfrontament que ja va tenir el seu Govern amb el món de la pagesia, el món rural i que va costar una dimissió, hi va haver un conseller, el Sr. Mayol que va saber fer un lectura política de la situació. Esper Sr. Antich que la situació tal i com està avui de crispació i d'enfrontament, obligui a algun membre del seu Govern a reflexionar, a fer lectures polítiques i treure

conclusions ajustades amb la dignitat i el servei en aquesta comunitat autònoma, ho esperam Sr. Antich de veritat i amb tota sinceritat, que algun membre del seu Govern prengui alguna decisió, que algun dia ja varen prendre altres consellers i amb certa mesura els honra.

Per acabar dir-los, senyores i senyors diputats que estam davant un autèntic despropòsit, per no qualificar-lo d'una altra manera, algú ha dit "*chapuza*", jo em quedo amb el despropòsit, un despropòsit i no enganin els ciutadans Sr. Antich, no té per finalitat posar els fonaments per consolidar les nostres Illes com el principal destí turístic de la Mediterrània, ni tan sols té el propòsit de generar recursos econòmics per fer front a les necessitats mediambientals, perquè Sr. Antich si l'objectiu fos generar recursos econòmics, quina explicació pot donar vostè a l'opinió pública i a la societat de la seva intenció de negociar un reglament a la baixa? De negociar un reglament perdonant part de l'impost, llevant part dels recursos que s'han de generar. Afortunadament Sr. Antich en aquest darrer intent desesperat de darrera hora per negociar altres, el sector ha estat a l'alçada, vostè Sr. Antich no hi ha estat. Em deixi que li digui que aquesta no és una qüestió de xifres, ni tan sols una qüestió de regateig, més pròpia d'una plaça o d'un mercat que d'un President de Govern, com vostè Sr. President, sí senyor, és una qüestió Sr. Antich i, així li han dit, de principis i de responsabilitat política, dues coses Sr. Antich que vostè sàpiga el que són.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer en nom del Grup Popular per defensar les esmenes. Grups que volen intervenir en torn en contra? Sr. Buades en nom del Grup Mixt té la paraula. Recordaria als assistents i pregaria als qui no són habituals que la Mesa del Parlament en el seu moment va vedar la utilització de mòbils dins d'aquesta sala, perquè com poden veure distorsionen les intervencions dels oradors. Sr. Buades té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els Verds saludam avui la fi d'un llarguíssim camí i per tant, creim que ha arribat el moment de positivar el que succeirà a partir d'avui en matèria de fiscalitat turística i ecològica. Creim que aquest camí s'ha basat en quatre plantejaments que nosaltres en bona mesura criticam i és que s'ha produït un debat turbulent perquè a compte del medi ambient, de la famosa Ecotaxa s'ha venut un impost turístic que en principi era molt similar al que proposava el Sr. Jaume Cladera l'any 87, destinat únicament a reconvertir turísticament aquestes illes.

També creim que això ha afavorit la idea que aquest debat val per posicionar ideològicament a tothom allà on estava còmode durant el passat, és a dir, bona part del Govern fa professió del terrenisme davant la "dreta" i bona part de la dreta política ha aconseguit aliar-se amb sectors econòmics,

històricament conservadors però ben intel·ligents que fa temps que dormien. Creim també que aquest any i mig de suspens policíac i sense decisió política clara no s'ha beneficiat, ans el contrari, el propòsit de fer explícita la fermesa del Govern en matèria de fiscalitat turística i ambiental. És més des dels Verds i seguim amb inquietud els periòdics pronunciaments de membres del Govern, en el sentit que l'ecotaxa podria perdre tota raó de ser si hi hagués un bon finançament de la hisenda regional, a través de mecanismes com la cessió de l'IVA turístic, que té a veure la gimnàstica amb la magnèsia, donem al medi ambient allò que és del medi ambient i donem a la hisenda regional allò que és de la hisenda regional.

En conjunt, el feixuc camí transcorregut ha evaporat del debat el serrells positius i ambientals de la proposta que avui s'aprovarà i ha donat ales a una mobilització hotelera massa acostumada a les formes i poc acostumada als continguts de com ha de regular-se la solidaritat del sector turístic en la conservació del paisatge i els béns naturals que encara ens queden a les Illes, aquest però és el debat de fons i aquest és el que centrarà el posicionament avui dels Verds. Nosaltres no podem donar suport a l'esmena d'evolució del Partit Popular perquè constituïria un pas enrera sobre fiscalitat ecològica i intentaria tancar el debat emergent en aquesta societat sobre si tenim més turistes significa avui per avui tenir més riquesa. El PP parla en el seu primer motiu d'esmena que es perdrà competitivitat mitjançant aquest impost, però per què? Així com tothom sap que el creixement en forma de tigre asiàtic del producte interior brut de les Illes no garanteix ni de bon tros un bon lloc de treball, ni un nivell d'ingressos digne per a amples capes de la població balear, els Verds volem deixar clar que és ben hora que sigui evident que en el nivell de trànsit turístic que tenim, és a dir, uns 11 milions de turistes, augmentar indefinidament aquest nombre de turistes i estades és la millor manera d'arruïnar la qualitat del sector hotelier i no hotelier.

Perdre mig milió de turistes, un 5%, com afirma Ernst & Young a la auditoria que ha finançat la Federació Hotelera de Mallorca seria un efecte col·lateral ben saludable que s'hauria d'aprofitar per canviar de veritat la prioritat turística, de la quantitat de la massa a la qualitat. Hem de recordar que la mateixa consultora reconeix que els preus hotelers són relativament baixos si ho comparem amb els nostres competidors i la qualitat que oferim i sorprenentment afirma que no podem esperar augment real de preus els propers anys, això ho diu Ernst & Young no els Verds, i és això el que vol el sector hotelier competir cada vegada més per marges de beneficis progressivament menors o gairebé inexistents. Els Verds estem segurs que els hotelers i sector turístic els importa menys quants clients té que quins beneficis tindrà i sabem que veu amb una inquietud creixent la pèrdua de rendibilitat i de capacitat de negociació de preus amb cinc o sis majoristes els darrers deu anys.

És el model desregulat i salvatge que va mantenir el govern conservador i que per ara es manté, i que el govern progressista hauria de canviar el que ens fa perdre competitivitat. Bona prova d'això és la no reinversió de bona part dels beneficis turístics a les Illes i la seva exportació en una economia

globalitzada en forma d'inversions en nous paradisos turístic com el Carib, l'Àfrica tropical o el Pacífic.

Els Verds creim possible i necessari guanyar competitivitat només a partir del principi que vendre qualitat passa per contenir l'oferta i reduir progressivament el nombre de turistes. El Govern i els agents socials han de pactar una reconversió ecològica i de serveis que faci de l'oferta hotelera la base de la nostra economia turística, i ha de relegar l'oferta de residències de vacances de nova planta a un paper menor i clarament no desitjable per les seves implicacions d'ocupació paisatgística, territorial, desgast desproporcionat de recursos en matèria de carreteres, energia, aigua i residus i, en darrer extrem, perquè aquesta oferta residencial genera molta menys ocupació que l'hoteleria.

Així que, Sr. Flaquer, convindria que el PP modernitzàs el seu discurs i reconegués que Croàcia, el Yucatán, Bali o Cap Verd no són el nostre problema principal, sinó que som nosaltres mateixos i la nostra incapacitat per oferir qualitat, aquella que hipoteca cada cop més el futur turístic de les Balears. Qualitat aquí vol dir un producte d'alt valor afegit, i això a Europa i a la Mediterrània vol dir oferta de paisatges, oferta amb cura amb el medi ambient, servei d'alta qualitat professional i productes el més locals possibles. Balears només té futur turístic bo si redueix l'impacte global del turisme quant a freqüentació i, per tant, cuida els seus darrers paisatges singulars i ofereix un quadre de serveis moderns, ecològic i amb regust local als clients més sensibles, els ciutadans centreuropeus disposats a fer una contribució econòmica extra si realment en arribar aquí es troben amb realitats de canvi ecològic i no amb mera propaganda.

El debat clau, doncs, Sr. Flaquer, és si no ha arribat l'hora de consensuar una progressiva reforma ecològica i social de model, desincentivant amb fermesa el creixement global del nombre de turistes i estades fins a paràmetres més sostenibles i aquí l'instrument fiscal té un paper decisiu. Tant de bo que aquest impost turístic que aprovam avui acabi essent un eina per reduir almenys aquest 5% de turistes que deia Ernst & Young, precisament aquells que no poden pagar ni tan sols un euro al dia, menys de 200 pessetes, per contribuir a reparar el desgast ambiental i paisatgístic que produeixen, no els sembla, Sr. Flaquer?

Quina és l'alternativa per guanyar competitivitat que vostès proposen, Sr. Flaquer? No l'hem vista a les esmenes, que són de mera supressió. Els sembla bé que el turisme continuï batent rècords d'estades, que el medi natural es degradi fins a l'extenuació i que la gent resident a les Illes pagui pràcticament en solitari les infraestructures per sostenir aquesta fuga cap endavant? Sap vostè quant hem pagat els ciutadans i les ciutadanes de les Illes que vivim tot l'any aquí en matèria d'infraestructures per deixar créixer el nombre de turistes sense cap respecte pel medi ambient? Parlem-ne una mica. Un càlcul conservador permet xifrar en més de 200.000 milions d'inversió directa la feta pels ciutadans i les ciutadanes de Balears pràcticament en solitari, des del principi de l'autonomia, en pagar l'ampliació d'infraestructures per deixar créixer més i més

el turisme massiu. Parlem de les ampliacions dels tres aeroports, començant pel de Palma, que d'una tacada se'n va dur 45.000 milions de pessetes, sense que el servei als passatgers provinents, per exemple, de Menorca, Eivissa o Formentera s'hagi vist millorat. O de les ampliacions de carreteres i autopistes adreçades a poder absorbir puntes de trànsit colossals en temporada alta, o l'increment cec de la potència elèctrica provinent d'energies assassines amb el clima perquè no s'apagui el llum a mitjan agost, o de les famoses dessaladores o depuradores.

Qui hem pagat bàsicament tot això som la gent corrent. Com que no hi ha diners per a tot i menys en una autonomia amb un finançament de rialles, aquesta subvenció popular a l'increment d'infraestructures de creixement turístic ha anat en detriment de les inversions necessàries de l'estat del benestar: per tot manquen escoles, llits hospitalaris, centres de dia, primeres residències de lloguer o compra per a joves i majors. Aquests costos financers, ambientals i socials ocults al model, tot turisme, que tenim ara, Sr. Flaquer, han de ser posats damunt la taula i em reconeixerà que és innegable que seria bo que es fes públic, que acceptàs que és just que el sector turístic contribueixi d'una manera més clara a minimitzar les factures ambientals i socials que no paga. En aquest sentit, doncs, desencoratjar fiscalment l'arribada de segments de mercat de l'anomenat turisme diesel, és a dir, aquell que gasta poc però que circula massivament per tot obligant a sobredimensionar les infraestructures de servei del país per al moment punt de l'any, a Els Verds ens sembla un pas endavant necessari.

Anant al seu segon motiu de crítica, Els Verds podem compartir la crítica que fan vostès quan diuen que els residents paguen igual que paga la gent que ve de fora i que això no és bo. Nosaltres creim que hi hauria d'haver, efectivament, una discriminació positiva dels residents per tal que no pagassin aquest impost. Per als ecologistes aquest és un punt manifestament millorable del dictamen del projecte de llei; els contribuents locals ja paguen l'expansió indefinida d'aquestes infraestructures de creixement turístic molt per damunt de la seva responsabilitat ambiental i molt més enllà que els seus drets al benestar social en un context d'escassetat pressupostària regional permeten. Però, llàstima!, vostès no proposen cap mecanisme alternatiu perquè els ciutadans de les Illes Balears no paguin l'impost quan viatgin dins la nostra comunitat, fet que afecta molt especialment els ciutadans de Formentera, Menorca i Eivissa, els quals tenen unes necessitats de desplaçament intern superiors als de Mallorca arran de l'escassetat de serveis i a un centralisme que molt poc a poc anam arraconant.

Ha de saber, comés públic i conegut, que no ha quedat per Els Verds la idea de compensar la ciutadania resident, al marge de la llei, perquè aquesta nova contribució fiscal sigui canviada. De fet nosaltres, com a Els Verds, veuríem bé per exemple que el Govern emprés el tram autonòmic de l'IRPF per bonificar aquest impost a la ciutadania de Balears; seria legal i imaginatiu; temps hi haurà per parlar-ne en sentit de país i de justícia contributiva.

El seu tercer argument és interessat i fal·laç, Sr. Flaquer, això que un govern..., diu: "El sector hotelier s'ha manifestat en contra de la proposta en termes globals, les excepcions són mínimes i poc significatives, i no ha arribat a cap acord significatiu amb el sector", diuen vostès; "en la mateixa línia estan els grans majoristes de viatges internacionals". Això, dic, és fal·laç i interessat. Les lleis s'han de fer per resoldre problemes, governar és decidir, i en una democràcia és normal que no tothom estigui d'acord, i per això en el decurs del temps les decisions poden ser políticament corregides si s'escau. Un govern democràtic ha de ser capaç de parlar de tot amb tothom, però és obvi que la final ha de decidir en un temps viable. Un govern ha d'arriscar, i més en un context de creixent deteriorament de les bases de l'economia bàsica del país. Un govern democràtic no pot ser presoner de cap sector.

De tota manera no tothom en el sector hotelier pensa igual. Menorca i Formentera, les seves patronals, inicialment n'eren favorables, i bàsicament han canviat d'opinió perquè el projecte en realitat tenia en principi poc a veure amb el màrqueting verd amb què s'ha promocionat. Menorca, fins i tot, la volia en exclusiva com a part d'una nova oferta d'alta qualitat enfront de l'oferta de les altres illes. El problema és que el projecte de llei inicialment no contemplava ni una sola referència a finalitats ambientals concretes. Certament hi ha una segona preocupació en aquests hotelers: la de l'afectació de l'oferta hotelera no reglada. Siguem clars, estam parlant de l'oferta il·legal, encara que sigui tabú parlar-ne en aquests termes, que oscil·la segons vostè mateix ha dit moltes vegades, entre un 35% i un 50%, depèn de l'illa de què parlem. En qualsevol cas no hi ha una posició filosòfica ni de principi en molts d'hotelers contra una ecotaxa, sinó probablement una certa ràbia en veure la poca correspondència del projecte de llei inicialment amb el medi ambient, així com amb el blindatge de l'oferta il·legal, amb el qual Els Verds tampoc no estam d'acord.

Francament, Sr. Flaquer, afirmar que el PP no vol nous impostos és un brindis al sol. Que no recorda el cànon de sanejament? Que no recorda l'impost ecològic?, o la fiscalitat indirecta de què li parlava sobre la població resident perquè financii molt per damunt d'allò que és responsable les infraestructures de creixement del turisme massiu? El PP fa, ha fet i farà nous impostos i això, en si mateix, no és bo ni és dolent. Essent pragmàtics, i Els Verds ho som prou, posar el sistema fiscal per influir sobre el comportament dels consumidors i les consumidoras per tal que es comportin amb més sensatesa ambiental és modern, és el que fan els estats i les regions més avançades d'Europa, i és un tema emergent en la reforma dels sistemes fiscals d'arreu del món. Baixar les contribucions socials a empresaris i treballadors és bo, però això només serà possible si a la vegada introduïm una fiscalitat ambiental dissuasòria dels consums insostenibles; una cosa va per l'altra i al final tot pot quadrar.

I em parla també del REB, que hi ha altres vies per finançar aquesta comunitat. Molt bé, estrenin-lo, el REB, ja d'una vegada. Donin alguna cosa a aquestes Illes Balears via REB, donin una part de l'IVA turístic, però això què té a veure amb un fiscalitat que té, com veurem parcialment, una finalitat ambiental?

I per últim el seu darrer motiu, és cert, ho hem dit, aquest impost deixa fora l'oferta il·legal. M'alegr molt del seu plantejament com a exconseller balear de Turisme, perquè d'això en sap molt; estam parlant del 35 al 50% que no van a caixa, que no tenen..., que no van a caixa pública, que la hisenda pública no en té coneixement. No li cau la cara de vergonya quan afirmava a la presa en consideració d'aquesta llei, i avui mateix ho ha repetit, que almenys aquest 35% de l'oferta és il·legal? Què feia vostè?, guanyava el cel gratis, no treballava mai? No en va trobar ni una, de plaça il·legal. Què va fer vostè davant la magnitud d'aquest intrusisme que va contra els bons empresaris, que són la majoria, la immensa majoria, i l'oferta turística de qualitat, que ha d'invertir sous privats per intentar competir amb aquests intrusos? Què va fer, vostè? És molt de temps. No ens tregui aquests arguments, això són arguments de gent que no ha governat, però no de gent que du una dilatada trajectòria en aquest sentit.

Els Verds no consideram tancat el procés legislatiu en matèria de fiscalitat turística i ambiental d'aquest impost d'avui. Efectivament seria bo que ningú no es pogués fer el suec, i perdonin l'expressió, amb l'impost mentre els bons empresaris hotelers, i n'hi ha molts, ho sabem, pateixen una nova agressió a les seves expectatives legítimes de guanys. Els hotelers tenen en l'ecologisme polític un aliat ferm perquè en aquesta legislatura tot el sector turístic, sense discriminació, contribueixi solidàriament i justament a la reparació del desgast ambiental provocat, i tant és així que en el decurs de la tramitació del projecte de llei Els Verds, amb l'acord de la resta de partits que donen suport al Govern, hem aconseguit introduir algunes millores que, tot i que no converteixen aquest impost en una ecotaxa, sí que demostren un revertiment d'aquest impost.

Anem per parts. En primer lloc no és una ecotaxa, i això ho va dir el conseller Mesquida a la presa en consideració de la llei, perquè desgraciadament, de part d'Els Verds, aquest impost no servirà per reduir el nombre de turistes, no serà un instrument per desincentivar això; per la quantia que té és massa poc i aleshores l'objectiu de la llei és recaptar diners. Nosaltres creim que un impost ambiental com hauria de ser, pròpiament dit, el millor efecte que podria tenir és cobrar poc i, per tant, que hi hagués una correcció a la baixa del nombre de turistes o dels consums ambientalment insostenibles i, per altre costat, inicialment el projecte de llei no tenia ni un sol programa finalista en matèria ambiental; ara, dels quatre programes que hi havia, n'hi ha cinc, i dels cinc n'hi ha tres, un de nova introducció i dos que suposen millores en aquest sentit, i això és una cosa concreta. Abans el projecte de llei no deia que servís per a la gestió sostenible dels espais naturals que permetria la conservació duradora de la seva biodiversitat, ni deia que en especial serviria per finançar les figures de la reserva de la biosfera, per exemple, de Menorca, els parcs naturals i d'altres previstos a la legislació ambiental vigent. Ara ho diu, i alguna cosa hi tenim a veure, i quan parlava de remodelar zones turístiques, ara s'ha introduït que a més s'hauran d'implementar en el sector sistemes d'estalvi i eficiència d'aigua, així com tècniques d'estalvi, eficiència i desplegament d'energies renovables, i alguna cosa Els Verds hi hem tengut a veure. I també diu l'actual projecte de llei, dictaminat ja pel Parlament, que en ajudar l'agricultura s'ha de

potenciar especialment la utilització de l'aigua derivada de la depuració terciària, i això és una feina que ens ha encantat fer amb els nostres socis progressistes.

En conjunt, per tant, ens adreçam a votar positivament des del punt de vista ecologista una llei que no té res a veure amb una ecotaxa però que s'ha anat revertint pel camí, una llei que serà insuficient per garantir l'objectiu principal d'una reconversió ecològica i social del sector turístic, que no pot ser altre que reduir fins a un punt sostenible fins a 8, 7,5, 8,5 milions de turistes la gent que realment passa aquí augmentant el marge de guany dels empresaris que treballen honestament.

Però el punt final...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, vagi acabant, per favor.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

...el punt final amb què ens trobam avui és manifestament millor del que hi havia en temps del PP i manifestament millor del que va començar a ser el projecte de llei del Govern. Nosaltres, com a Els Verds, votarem que sí amb un sentit pragmàtic d'anar començant a avançar amb aquesta llei cap a una fiscalitat turística atenta al medi ambient i justa amb la ciutadania de les Illes, i volem reiterar aquí l'oferta al sector hotelier per dir-los que aquí tenen uns aliats perquè tothom pagui el que és just, aquí tenen uns aliats perquè realment això vagi al medi ambient. Els Verds i els hotelers tenim molt en comú i això es veure els pròxims temps.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades, en nom del Grup Mixt. Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Pens que avui ens trobam davant un gran debat, un debat molt important, un dels més importants d'aquesta legislatura. Això, en tot cas sembla que no ho ha entès el representant del Grup Parlamentari Popular, que pareixia que feia una interpel·lació al president del Govern. Bé, aquí ens trobam ja davant no una qüestió que afecti només el president del Govern, sinó una qüestió que afecta a tots els grups parlamentaris perquè és un projecte de llei, i sobre aquest projecte de llei és sobre el que ens hem de manifestar.

He de dir que pens que lamentablement ens tornam a trobar davant un debat global, un debat de totalitat. Han passat ja uns quants mesos des que vàrem fer el que era pròpiament aquest debat de totalitat, el que va ser de presa en consideració, i han passat molts més mesos encara des que es va inaugurar aquest debat social a partir de l'acord programàtic del pacte

progressista i de la idea que es va llançar al carrer perquè hi hagués aquest debat social. En tot aquest temps no hem trobat des dels bancs de l'oposició, des dels representants del Grup Parlamentari Popular, ni una sola idea, ni una sola esmena, ni una sola proposta constructiva per dur endavant un projecte que pot tenir una gran importància per al medi ambient de les nostres illes, per al mateix futur del sector turístic i, en general, per al conjunt de la societat, i ens trobam que arribam a aquest debat i repetim, esmenes de supressió, no volen que hi hagi aquesta llei però no han sabut fer una alternativa, i curiosament en tots aquests mesos, encara que avui el Sr. Flaquer no ho ha dit, s'ha reconegut la bondat dels objectius, s'ha reconegut que les finalitats que es proposaven en aquesta llei eren correctes, però únicament per qüestions de forma, perquè això no s'havia de fer d'aquesta manera, era l'oposició que es manifestava des del Grup Parlamentari Popular.

Per altra banda, el que ha estat la gran oposició, l'oposició real que s'ha fet a aquest projecte de llei és la que ha encapçalat la gran patronal de l'hostaleria, que no ha volgut negociar, que ha acusat el Govern de no acordar amb ells, però els que s'han negat a assistir a vegades a reunions negociadores amb el Govern han estat ells mateixos. Tampoc no han fet propostes concretes. Aquesta patronal, que tal vegada no tenguí massa interès en què surti endavant aquesta llei que pot afavorir de manera molt important el sector hotelier de les nostres illes, però que moltes vegades té interessos econòmics bastants llunyans als de les nostres illes.

Bé, i en tot aquest temps que, ja dic, no s'han presentat esmenes, propostes concretes per millorar aquest projecte de llei, què se'ns ha dit que era l'alternativa? Idò se'ns diu a vegades que l'alternativa hauria de ser el REB, aquesta gran estafa col·lectiva que s'ha fet al poble de les nostres illes. Tal vegada el REB hauria pogut jugar un paper important en el tema de resoldre dèficits de la nostra comunitat, però, com dic, aquest REB que ha estat una estafa col·lectiva, no s'ha desenvolupat, no ha tirat endavant, i les seves potencialitats que tenia de contemplar la insularitat i l'especialització turística, idò en dur-se endavant no ha servit realment per a res.

L'altra qüestió que se'ns diu és "no, bé, deixau fer, esperau el nou model de finançament autonòmic". Després del que hem dit del REB, després de la manca històrica d'inversions de l'Estat a les nostres illes, després de com han vengut dotades les transferències en matèria d'educació, del dèficit de la balança fiscal, realment això no vol dir que no haguem de lluitar per un finançament més equitatiu, però poques esperances podem tenir que se'ns ofereixi un finançament autonòmic que serveixi per resoldre alguns dels problemes estructurals de les nostres illes.

Una altra qüestió que es diu insistentment és que hi haurà indústries, empreses que no pagaran aquest impost. Nosaltres voldríem dir d'entrada que si hi hagués hagut una col·laboració d'Aena tal vegada s'hauria pogut establir un mecanisme perquè els turistes pagassin a l'entrada a les nostres illes i, efectivament, hauria estat un sistema millor del que s'ha hagut d'aplicar amb aquest projecte de llei, però les coses són com són i s'ha pogut aplicar aquest, i nosaltres pensam que això és

molt positiu. De totes maneres, com ja se li ha dit diverses vegades, realment si hi ha una oferta tan important no regularitzada o directament il·legal, alguna cosa deuen tenir-hi a veure els gestors anteriors del turisme perquè s'hagi pogut arribar a aquesta solució. Nosaltres pensam també que de l'import de l'ecotaxa es podrà destinar una part a regularització de tot el que hi ha avui en dia d'economia no regulada.

Després el gran argument: la competitivitat; estarem en inferioritat de condicions, aquí deixaran de venir turistes. Bé, ja hem dit una i una altra vegada que perdre un petit segment de turisme no seria un desastre per a les nostres illes, segurament seria una cosa ben beneficiosa, però realment quin turisme deixarà de venir per pagar de mitjana un euro al dia?, quin model turístic defensan des del PP?, quina competitivitat?, la de continuar tenint com a única manera de mantenir competitivitat l'abaratiment de preus?, o vostès estan disposats a treballar perquè aquí tinguem una oferta turística de més qualitat i que això sigui un atractiu perquè continuïn venint turistes a les nostres illes?

Altra qüestió que es diu és que això pot ser il·legal, que hi pot haver un recurs davant el Tribunal Constitucional. Realment pensam que el Grup Parlamentari Popular és el que té menys motius per dir una cosa així, després que s'anul·lès el seu impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient realment poca cosa, poques lliçons pot donar el Grup Parlamentari Popular als de la majoria.

També diuen això els representants de les federacions hoteleres, que pot ser inconstitucional, i demanen al Govern central -això ve als diaris d'avui- demanen al Govern central que posi un recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta llei. Jo no sé si el Sr. Aznar els farà cas, a aquest sector de la patronal, i es posarà al seu servei com ho ha fet fins ara el Grup Parlamentari del PP. Esperem que el Sr. Aznar tenguí una mica més de criteri estadista i no faci aquestes coses, però en tot cas està en el seu dret, i nosaltres pensam que això és una llei constitucional i que tirarà endavant. Això sí, aquest sector empresarial que no està disposat a pagar o a cobrar dels que s'allotgin als seus establiments aquest euro diari sí que està disposat a pagar el que faci falta per presentar tots els tipus de recursos administratius per intentar paralitzar la seva aplicació. Realment pensam nosaltres que això no és per motius directament empresarials, sinó que és una oposició clarament política que s'està fent a aquest govern, i nosaltres pensam que és bo que la societat de les nostres illes conegui que els principals beneficiaris de les actuacions que es puguin dur a terme amb el que recaptin amb l'ecotaxa, a canvi d'aquesta petita col·laboració en la recaptació, seran els mateixos hotelers; evidentment estam parlant dels hotelers que tenen els seus interessos aquí i que volen continuar desenvolupant la seva activitat en aquestes illes, com també ho han estat altres inversions amb fons públics, com els famosos plans d'esponjament, plans d'embelliment i altres actuacions que s'han fet amb fons públics i han beneficiat molt especialment aquest sector, al qual pensam que clarament es pot demanar ara una col·laboració.

També és bo que es coneguï aquesta notícia que apareix avui mateix a diversos mitjans de comunicació. Una part de l'empresariat demanava que l'ecotaxa en tot cas s'aplicàs d'una manera provisional per un temps màxim de dos anys. Com quedam?, o és inconstitucional o no ho és; si és inconstitucional no es pot aplicar ni de manera provisional, però com que nosaltres pensam que no és inconstitucional pensam que s'ha d'aplicar de manera directa.

Bé, fins aquí bàsicament d'allò que hem estat parlant és del que és l'oposició a aquest projecte de llei, del que s'ha explicat en els diversos debats en aquesta esmena inexistente, en aquesta esmena que és de devolució al Govern, però que no és de millora ni de corregir res. Però ara voldríem expressar alguns motius pels quals el nostre grup parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista està a favor d'aquesta llei, i hem de dir que els dos partits que formen el grup, tant Esquerra Unida com Els Verds, dúiem en programa la voluntat que s'establís aquesta ecotaxa. També és cert que nosaltres érem més ambiciosos amb la formulació del projecte d'ecotaxa, això és molt cert, però no és menys cert que amb aquest govern que està format per diverses forces parlamentàries algunes de les quals no duïen incorporat el tema de l'ecotaxa hem arribat a un acord que consideram absolutament positiu, encara que no abasti tots els objectius que nosaltres teníem plantejats.

Nosaltres, també ho voldria deixar molt clar perquè a vegades se'ns acusa o s'acusa els que estam a favor de l'ecotaxa que volem destruir el turisme, que estam en contra, que el volem demonitzar, tot al contrari, nosaltres estam a favor del turisme i volem...

(Remor de veus)

...que a les nostres illes hi hagi turisme enguany, l'any que ve, i que també hi pugui haver turisme en el futur, que no uns guanys immediats, que no uns guanys immediats facin que destrossem les principals fonts dels nostres ingressos, el motiu pel qual ens visiten els turistes, i el que volem és que pugui durar al llarg del temps, que sia una activitat sostenible i que no malbarati els nostres recursos naturals i els nostre paisatge que, a part dels seus valors intrínsecs, també és el motiu pel qual ens visita la major part del turisme.

També volem que els guanys del turisme tinguin una funció més social i es reparteixin millor. Volem per exemple -i això és un dels aspectes que contempla aquest projecte de llei- que l'agricultura, que és el sector més sacrificat per l'especialització turística, també hi pugui haver recursos per a aquesta agricultura. També per a la protecció del nostre patrimoni històric, per als espais naturals, i tot això lligat també a una ocupació no precària i de qualitat que, amb totes les activitats estables que es poden promocionar, estam segurs que avançaran.

També pensam, tal com ha dit el president de la comunitat autònoma, que aquest és un impost solidari, és un impost solidari dels que més s'han beneficiat amb els que no s'han beneficiat tant, solidari amb les generacions futures i amb el

territori, i per aquest motiu pensam també que podem demanar solidaritat, o sia, una petita cooperació econòmica als nostres visitants, que gaudeixen del nostre paisatge, i que ajudin a mantenir-lo. Amb aquesta col·laboració ajudarem a sufragar unes despeses que fins ara s'havien de pagar exclusivament per part dels ciutadans de les nostres illes o, simplement, no es podien dur endavant, i també a reduir els efectes sobre el medi ambient d'aquesta especialització turística.

Per tant, per al nostre grup avui és un dia d'alegria, al contrari del discurs fúnebre que ha fet el Sr. Flaquer, perquè pensam que és un triomf de la voluntat popular expressada en els seus representants polítics, de la majoria de la població, perquè no hem d'oblidar que hi ha un sector que fa molta remor, però com ens diuen totes les enquestes, com diuen les manifestacions d'altres organitzacions socials que no tenen tanta possibilitat d'accedir als mitjans de comunicació, la major part de la societat vol aquesta llei, vol aquest impost, i per tant pensam nosaltres que potser per primera vegada aquest sector, que és minoritari però que és evidentment molt poderós, no ha dictat la política que havia de fer a aquest govern, i aquest govern i aquests grups parlamentaris trauran endavant un projecte que compta amb un ample suport social a pesar de les crítiques, i a pesar del que diu el Sr. Flaquer sobre que cap altra comunitat el vol tirar endavant. La veritat és que a diverses comunitats s'estan estudiant coses semblants; segurament podem tenir l'orgull d'haver estat precursors d'una mesura que altres comunitats, més prest o més tard, duran endavant.

La veritat és que el govern del PP havia passat molts d'anys estudiant la possibilitat d'implantar aquest impost, el Govern de progrés el que fa és posar-lo en marxa.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Record al públic que l'article 110 del Reglament diu que s'han d'abstenir de fer manifestacions i expressions.

Té la paraula el Sr. Buele en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern presents en aquesta cambra, en representació del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista avui tenc l'oportunitat de presentar davant aquesta cambra la nostra postura en relació a l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Popular relativa a l'impost sobre estades en establiments turístics d'allotjament.

Vull anunciar ja de bon principi que el nostre grup parlamentari votarà en contra, votarà en contra raonadament, reflexivament, i intentarem que sigui també assenyadament. Ens agradaria copiar el to que ha utilitzat el portaveu del Grup

Parlamentari Popular, un to suau, un to assenyat, un to reflexiu. El to, no el contingut, com és clar. El contingut de la seva intervenció per a nosaltres ha reflectit el que és realment el Grup Parlamentari Popular i el partit que li dona suport, el mateix - exactíssimament el mateix- que quan aquest Partit Popular estava...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, no debatem les actituds del Partit Popular; debatem les 25 esmenes que té presentades a aquest projecte.

(Remor de veus)

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic d'acord amb el que diu el Sr. President i, a més a més, intentaré seguir fil per randa allò que he anotat respecte de la intervenció del diputat del Grup Parlamentari Popular.

Dic això perquè per a mi és un motiu de gran satisfacció poder intervenir aquí per molts de motius, entre d'altres perquè enguany fa 13 anys que en aquesta mateixa tribuna ja va pujar un altre diputat del PSM-Entesa Nacionalista a fer una proposta que no era aquesta però que era semblant, que anava exactament allà a mateix: a dir que tenim una comunitat autònoma eminentment turística, que tenim uns sectors econòmics eminentment dinàmics, que tenim un govern amb un pressupost esquitit, l'any 88 20.000 milions de pessetes. "La comunitat autònoma més rica, la comunitat autònoma que té més turisme..., l'administració de la comunitat autònoma més empobrida de tot l'Estat espanyol", l'any 88. I el nostre grup parlamentari continua en aquesta mateixa línia de reclamar què?, iniciatives del Govern que contribueixin a fer que aquesta comunitat autònoma disposi de molts més mitjans econòmics per poder fer front a les necessitats que té, i concretament en aquest cas a aquelles necessitats que afecten la preservació del medi ambient, que afecten tot allò que el fenomen turístic està fent malbé en el nostre territori.

Per això és que el nostre grup parlamentari, que ha seguit tot aquest debat que hi ha hagut durant la tramitació parlamentària d'aquest impost, valora molt positivament que des del Govern de les Illes Balears s'hagi volgut propiciar precisament aquest debat social previ. És important que quan hi ha un projecte de llei que es du al Parlament de les Illes Balears primer hagi estat tractat i debatut fora d'aquestes quatre parets del Parlament i que hi hagi gent que hi doni la seva opinió, que hi doni els seus suggeriments i que hi faci aquelles aportacions que consideri oportunes. De bon principi nosaltres valoram positivament que hi hagi hagut un debat social enmig de la nostra societat perquè quan vas pel carrer i te trobes la gent i li demanes: "I tu què en penses, d'això?" Quants de diputats i diputades s'han trobat amb gent que els hagi dit: "No, que no es posi, que no es posi". M'agradaria molt saber a peu de carrer quantes experiències hem tengut de ciutadans i ciutadanes d'aquest país que diuen no, no a aquest impost sobre estades en establiments d'allotjament turístic, que també ens afecten, i és que la ciutadania europea, la ciutadania del segle XXI, no la

ciutadania del segle XX ni del XIX, la del XXI, cada vegada és més conscient de la necessitat de protegir el medi ambient, i nosaltres ens podem trobar turistes de fa deu anys que vénen aquí i que diuen: "Com és que amb aquest medi ambient que teniu nosaltres no hi aportam res per protegir-lo?"

Estam parlant, amb aquest impost d'estades en establiments turístics d'allotjament, d'un mínim de 40 pessetes dia i d'un màxim dels tres "tresos", de 333, en els hotels de cinc estrelles. Bé hem vist nosaltres a través dels mitjans de comunicació que determinats sectors estan dient que no és una qüestió de quantitat, "no anam a discutir aquestes 40 pessetes o aquestes 333, és qüestió de model, és qüestió de principis", i això, des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, és precisament el que volem defensar: és un altre model, són uns altres principis.

Nosaltres sí creim que des d'aquesta comunitat autònoma hem de fer cas, d'altra banda, a allò que se'ns està proposant des del Govern mateix de l'Estat: la corresponsabilitat fiscal no és una cosa que se'ns empeny des de Madrid a fer?, no és un element que des del govern del Partit Popular que hi ha Madrid es diu a totes les comunitats autònomes?, corresponsabilitat fiscal, i el Grup Parlamentari del PP en aquestes Illes Balears, és que hi està en contra, d'aquesta corresponsabilitat fiscal? Per què manifesta aquesta oposició tan gran a la primera de canvi? Tampoc no s'han posat tants impostos en aquesta comunitat com per dir que el Govern de les Illes Balears està abusant d'aquesta corresponsabilitat fiscal.

Senyores diputades i senyors diputats, crec que tots els que som aquí som ben conscients d'aquesta desinversió, d'aquesta desinversió, per part de l'Estat a les Illes Balears, aquest ofegament econòmic en el qual ha de viure una comunitat autònoma -torn a repetir i tots nosaltres ho sabem- que té molts de recursos econòmics però que se'n van i no tornen.

Si volem ser corresponsables fiscalment, quin altre camí tenim?, si no és el de triar que aquelles persones que... -és el cas que ens ocupa- aquelles persones majors de 12 anys que no vinguin aquí per un programa social de caràcter públic, paguin per dia i nit que passin aquí, paguin un poquet, contribueixin a fer un fons amb el qual es pugui protegir el medi ambient.

A mi m'agradaria aprofitar els darrers minuts de la meua intervenció per fer present precisament algun dels aspectes que el portaveu del Grup Parlamentari Popular ens ha tret. He parlat del to, que m'ha agradat, un to suau; he parlat del contingut, amb el qual no podem estar d'acord: He de dir, des del nostre grup parlamentari, que consideram que ha estat la defensa d'una esmena, una defensa que ha fet plorera. És una defensa d'una esmena que ha fet plorera, la defensa; l'esmena també, però la defensa. Acord amb tots els sectors. Crec que tots els diputats i les diputades que som aquí sabem que si un no vol dos no es barallen, si un no vol dos no es barallen. A la inversa, si un vol l'altre no pot arribar a cap acord. És important tenir en compte això, perquè, clar, quan el portaveu del Grup Parlamentari Popular parteix de la premissa que ens havíem

compromès, el Govern de les Illes Balears s'havia compromès a prendre acords amb tots els sectors, si un vol, l'altre no pot arribar a acords.

Defensa d'esmenes. La defensa de les esmenes, segons la intervenció del portaveu del Grup Parlamentari Popular, no té un discurs propi, no l'ha tengut, s'ha basat en el discurs del president del Govern de les Illes Balears, cosa que és d'agrair perquè se'ns ha recordat, entre d'altres elements, o almanco a aquest diputat li ha vengut al cap que al mateix temps que el president del Govern deia el que ha dit el portaveu del Grup Parlamentari Popular, també deia, ens convidava a fer front al futur amb més grans dosis de confiança i de seguretat, més grans dosis de confiança i de seguretat cap al futur, i nosaltres des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista entenem que amb aquesta mesura que prenem avui, rebutjant aquesta esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, obrim una porta per mirar el futur amb més confiança i amb més seguretat.

Altres comunitats no la posarien? D'acord, no n'hi ha cap, de comunitat autònoma, com aquesta. Nosaltres hem de ser els que hem d'anar davant en comunitats autònomes turístiques, els que hem de prendre mesures que altres comunitats autònomes no s'atreveixen a prendre; per quina raó?, per la primera del principi: si és aquella comunitat autònoma que disposa de més recursos econòmics per fer arribar a Madrid, també ha de ser la comunitat autònoma que ha de disposar de més recursos econòmics per poder gestionar les necessitats que tenim aquí.

Injust i discriminatori, només afecta un sol sector. Aquí ho hem de negar rotundament. Només afecta, a qui?, a tothom, a tota aquella persona que s'allotgi en un establiment turístic, a aquestes persones afecta aquest impost directament, un impost directe, persones físiques, ben quantificades. Vostès llavors diran: "Però és que..., i aquest establiment turístic d'allotjament, que no n'hi ha d'altres que són il·legals, que no es coneixen?" Per aquí va la cosa. Quan parlava de turisme residencial, oferta il·legalitzada, estam convençuts, amb aquesta llei a la mà ja els arribarà el seu dia; sense aquesta llei a la mà no hi arribarem mai, no hi hem arribat, és que no hi hem arribat, és que sense aquesta llei a la mà, precisament perquè no hi ha una llei com aquesta s'afavoreix, es permet, s'aguanta, se sosté, es difon, es promou que hi hagi turisme residencial d'oferta il·legalitzada.

Nefasta política en matèria turística. Si és nefasta en dos anys i hem aconseguit fer una llei, què hem de pensar d'un govern de setze que no n'ha fet ni una, d'aquestes lleis com aquesta? Nefast, el que es diu nefast.

Allà on ja creim que l'aportació del Grup Parlamentari Popular arriba al cim -ho hem de dir així, amb tota la suavitat que pugui permetre l'expressió parlamentària- nosaltres diríem de la més gran dosi de cinisme, és quan proposa un pacte enverinat entre tots els grups polítics per reivindicar un finançament millor. Ofereix el suport del PP per negociar un sistema de finançament més just a Balears si retirem aquesta llei, aquest projecte de llei. Fixin-s'hi bé, diputades i diputats del Parlament de les Illes Balears: el portaveu del Grup Parlamentari

Popular ofereix un pacte per negociar un sistema de finançament més just per a Balears si retirem l'impost; i si no el retirem, què? Vol dir que si no el retirem vostès continuaran castigant les ciutadanes i els ciutadans de Balears amb un sistema que és injust? O sigui, que depèn de la retirada o no retirada que vostès vulguin defensar els interessos dels ciutadans d'aquestes illes?

Nosaltres pensam que tots els grups parlamentaris d'aquest parlament tenim l'obligació, per això hem estat triats democràticament, per tractar amb justícia els ciutadans i les ciutadanes de Balears, independentment de qui els governi, perquè des del nostre grup parlamentari i des d'altres grups parlamentaris presents en aquesta cambra, quan vostès governaven també hi havia el suport a iniciatives que poguessin dur un millor benestar per als ciutadans d'aquestes illes.

Voldríem, finalment, canviar l'agent, és a dir, l'element actiu, a-gent, que està propiciant una crispació i un clima d'enfrontament. Volem canviar aquest agent. El portaveu del Grup Parlamentari Popular ha dit que això es deu a l'acció del Govern de les Illes Balears; nosaltres creim que el Govern de les Illes Balears més que causant n'és víctima, i demanaríem al Partit Popular que no contribuís a ser botxí.

És clar que no és qüestió de xifres, pròpies d'un mercat, és qüestió de principis i de responsabilitat política, i per això des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista estam disposats a votar en contra de l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Popular i votar a favor del text del projecte de llei, d'un projecte de llei que, sense dubte, no és el millor possible que hi pot haver, sense cap casta de dubte, tot és millorable, però sí que és un projecte de llei que des del nostre punt de vista fa passes endavant per fer d'aquesta comunitat autònoma una comunitat autònoma que faci veure a la resta d'Europa i a la resta de gent que ens visita que volem desvetllar la consciència ecologista...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele, vagi acabant, per favor.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Acab tot d'una, Sr. President, moltes gràcies.

...contribuir a fer que aquesta consciència ecologista, que va en augment a Europa i que nosaltres creim que també va en augment a aquestes Illes Balears, des d'aquí també es difongui. Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el diputat Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, sin duda estaremos todos de acuerdo en que el turismo es la industria más importante de nuestra comunidad autónoma, y sin duda, estaremos también de acuerdo en que uno de los objetivos tanto del Govern de les Illes Balears como de este parlamento ha de ser poner los medios para preservar la industria turística como medio de riqueza para generaciones futuras.

Seguiremos estando todos de acuerdo si decimos que el mejor reclamo de que dispone esta comunidad autónoma para atraer turistas es nuestro medio natural, y todavía seguiremos de acuerdo si decimos que el turismo como actividad económica, al tiempo que nos proporciona beneficios, también consume y deteriora nuestro medio natural. De todos es conocida esa triste frase, esta triste palabra de la balearización que hemos exportado a otros lugares.

La presión que recibe nuestro entorno, tanto por lo reducido del mismo como por su sensibilidad, como por la sobreexplotación a que lo sometemos, lo está deteriorando a un ritmo insostenible, que pone en peligro nuestra principal riqueza. Tal vez quizá por eso hace ya muchos años y dentro de la ingenuidad clausista que le caracterizaba, Ginés de los Ríos dijo que para hacer al hombre libre hay que hacer la economía esclava, y es que la economía cuando se desboca, cuando se baleariza, cuando se destruye el medio ambiente, hace al hombre esclavo. Quizá en esa frase podemos encontrar parte de la filosofía de esta ley, puesto que, llegados a este punto, a este punto de balearización, a este punto de deterioro de nuestro medio ambiente, hay que elegir -en la política es elegir- si permanecer indiferentes ante el deterioro o actuar. Esta ley ha optado por actuar; por ello, la finalidad esencial de esta ley es dotar el fondo para la mejora de la actividad turística y la preservación del medio ambiente que se creó ya por medio del artículo 16 de la Ley 12/1999, de acompañamiento a los presupuestos de la comunidad autónoma para el año 2000.

También es objetivo de la presente ley detallar a qué se va a dedicar ese fondo, y nos lo enumera el párrafo 1 del artículo 19 de la ley: remodelar y rehabilitar zonas turísticas; la protección y gestión sostenible de espacios y recursos naturales; la protección del patrimonio histórico y cultural en zonas turísticas; revitalizar la agricultura; la gestión sostenible de espacios naturales; etc. Contra todo esto hay enmiendas de supresión por parte del Partido Popular.

Para dotar ese fondo, en esta ley se opta por la creación de un impuesto que grave las estancias en los establecimientos turísticos situados en Baleares.

¿Podía haberse escogido otra fuente de recursos? Sí. ¿Cuál?, por ejemplo, artículo 16 del régimen especial de les Illes Balears, que dice: "Atendiendo a las especiales condiciones de insularidad del territorio balear, el Gobierno del Estado y el Gobierno autónomo de las Illes Balears establecerán, - establecerán, imperativo- dentro de los programas estatales previstos para infraestructuras, una adecuada priorización para ejecución de inversiones en materia de carreteras, obras hidráulicas, protección del litoral, costas y playas, parques naturales e infraestructuras turísticas". Está previsto en la ley, está previsto.

¿Se ha intentado, por parte de este gobierno, obtener recursos a través del régimen especial de Baleares? Llegó a haber una reunión de la Comisión Mixta de Turismo y Sector Náutico el 12 de enero del año 2000; se propusieron allí una serie de actuaciones inversoras de carácter turístico o medioambiental directamente relacionadas con el ámbito turístico, un conjunto de proyectos que abarcaban 49.947 millones de pesetas. Nada más se ha sabido, nada más se ha sabido. Una cosa sí, eso sí: que dada la importancia que tiene el sector turístico para nuestro país, el Sr. Aznar López, por Real Decreto 557/2000, de 27 de abril, eliminó del organigrama del Gobierno del Estado la Secretaría de Estado de Turismo; ésa es la importancia que da el Gobierno central, el Gobierno de Aznar López, al turismo: eliminada la Secretaría de Estado de Turismo. Se creó una nueva de Comercio y Turismo y luego, el silencio, no se supo nada más.

¿Por qué no han llegado recursos del Estado mediante la utilización de los medios previstos en el régimen especial de Baleares? Porque el Partido Popular se ha negado; de todas las inversiones que se solicitaron en la reunión de la Comisión Mixta ni una sola, por la negativa exclusiva del Partido Popular.

¿Había más caminos? Sí, solicitar la previsión de partidas económicas en los presupuestos generales del Estado, para dotar el fondo. El 21 de noviembre del año 2000 este mismo parlamento aprobó una proposición no de ley por la que se instaba al Gobierno del Estado que incluyera en sus presupuestos generales para el 2001 una partida de 10.000 millones de pesetas para dotación de este fondo. Hay que recordar que el Partido Popular, el mismo que dice que hay que buscar el dinero en Madrid, votó en contra en este mismo parlamento, votó en contra de que hubiera una inclusión de una partida de 10.000 millones para dotar este fondo. No nos digan ahora que vamos a ir a buscarlo a Madrid. Ya hemos hecho una carta: presentar una proposición de ley; votaron en contra. Si no se ha podido dotar ese fondo con la colaboración del Estado es porque el Partido Popular no ha querido.

Visto pues que gracias a esa contumaz actitud, tanto en Baleares como en Madrid, ha resultado imposible obtener colaboración externa, se llega a la conclusión de que, ante la insuficiencia de nuestros recursos presupuestarios, deba recurrirse a un nuevo tributo.

Es de sobra conocido que se planteó la posibilidad de cobrar un tributo en los aeropuertos. Se planteó esa posibilidad al entonces ministro de Fomento Sr. Arias Salgado. La

respuesta: desaprobación y silencio. Otra vez, una vez más, el bloqueo del Gobierno del Partido Popular, una vez más, de quien dependen los aeropuertos, impidió seguir avanzando.

Cerrada por el Gobierno del Partido Popular la posibilidad de recibir recursos por medio del REB, cerrada la posibilidad de incluir en los presupuestos generales del Estado una partida económica, y cerrada la posibilidad de recurrir a los aeropuertos, la solución para que nuestros visitantes colaboren con los ciudadanos de las Islas a la obtención de recursos, está en las estancias en establecimientos turísticos. Y que nadie se engañe, que el bloqueo de la derecha no se debe a que ideológicamente no sean partidarios de las propuestas que se les han hecho.

Tres observaciones: Primero, el REB, como todo el mundo sabe, el REB ese que se niegan a aplicar, es un invento suyo; no es que ideológicamente sean contrarios a él, ni que lo consideren inconstitucional, es su invento, no quieren y reniegan de su invento.

Segundo, la inclusión de partidas presupuestarias para fines como los del Fondo de Rehabilitación es algo habitual con comunidades autónomas que ni siquiera tienen REB. Les voy a dar un ejemplo por lo que tiene de paradójico: Hace poco pudimos comprobar algunos de los diputados que estamos aquí como la ciudad de Teruel, que todos conocen que ha hecho de reivindicar su existencia su lema, tiene concedidos más de 10.000 millones para fines como los contemplados en nuestro fondo de rehabilitación. ¿Es posible?, para algunos sí, para otros no, para *els nostres*.

Y por lo que respecta al cobro de tasas aeroportuarias con fines medioambientales, no están de acuerdo. ¿Cómo que no?; estaba incluso previsto en el programa electoral del Partido Popular de las elecciones europeas, estaba previsto en su programa electoral. No quieren nuevos impuestos. Bueno, bueno, todo hay que matizarlo. Incluso Loyola de Palacio intentó sacarla adelante; no le ha salido bien como les pasó a los de aquí, como tampoco pudo el Partido Popular de Baleares sacar adelante una ley como ésta pese a intentarlo durante diez años, que todos lo sabemos, se les quedó en un cajón; no pueden soportar que este gobierno haya hecho en sólo dos años y bien hecho, lo que en diez no fueron capaces de hacer, y que cuando prepararon un proyecto lo hicieron mal, puesto que como todos han reconocido y todos han visto no llegó a ver la luz ese proyecto.

Así pues, el cobro del impuesto en establecimientos turísticos no es sino una consecuencia de la política de bloqueo sistemático del Gobierno del Estado, del Gobierno del Partido Popular, que ha cerrado todas las alternativas y nos ha dejado exclusivamente con ésta. Que no se replanteen ahora alternativas a posteriori.

De todas maneras nos encontramos ante un impuesto privilegiado. ¿Por qué?, porque de los ciudadanos de Baleares que pueden ser sujetos pasivos del impuesto como el resto de ciudadanos del mundo, el 78% de los que lo conocen está a favor de su implantación; no se conoce esto con ningún otro

impuesto. Y al 54% de ellos les parece razonable la cuantía del mismo. Remarcar que entre los votantes del Partido Popular el 74,8% de los que conocen el impuesto está a favor. Me dirán: Es que los habitantes de las islas son los que menos van a pagar. ¿Y qué piensan los turistas? Los turistas, un 54% a favor, un 14% mostraba ciertas dudas, y sólo un 25% estaba en contra. Al 60% les parecía bien la cuantía, y el 68% pensaba que no haría disminuir el número de visitantes.

¿Quién está, pues, en contra de este impuesto? Los cargos públicos del Partido Popular, porque ya hemos visto que las bases -74,8- no, los cargos públicos del Partido Popular, y un sector de la patronal hotelera.

Empecemos por el final. El sector de la patronal hotelera que se opone fundamenta su negativa -y vamos a ir a lo que en realidad constituye la negativa, no al folklore de aquella hoja que apareció como el no famoso a la ecotasa- en que, dada la especial estructura de comercialización de las plazas hoteleras en Baleares a través de grandes mayoristas de viajes, consideran que les será difícil recaudar el impuesto del sujeto pasivo y que tendrán que abonarlo los empresarios hoteleros como sustitutos.

¿Cuál es entonces el problema, el impuesto o la estructura de comercialización de plazas hoteleras?, ¿cuál es el problema? La estructura de comercialización, no el impuesto. Ese no es argumento para poner un óbice al impuesto, sino a la estructura de comercialización. Si el problema está en la comercialización es allí donde deben hacerse los esfuerzos de oposición y cambio. Yo creía que el sistema capitalista era perfecto, que el libre juego de la oferta y la demanda todo lo arreglaban y que no existían estos problemas, pero si existen estos problemas hay una comisión europea para ver si hay un abuso de posición dominante y cualquier cosa de estas; el sistema capitalista tendrá sus medios para resolver el problema.

Hemos de impedir, de todas maneras, hemos de impedir que la obstinación de tres o cuatro grandes mayoristas de viajes bloqueen el futuro de la principal industria hotelera de nuestras islas, el futuro de nuestros ciudadanos. Y que no se diga que resulta imposible la negociación: Si esos mayoristas de viajes a los que tanto se menciona, que en su día se negaban a asumir el IVA, 16% a la base imponible, se negaban a asumir el IVA y ahora lo asumen, si esos grandes mayoristas de viajes han asumido un 12,3% de incremento de los precios hoteleros durante el primer cuatrimestre del año 2000 (la cifra no es mía, es de Aznar López, no es sospechosa), un 12,3% de incremento de los precios hoteleros, que tuvo que salir Rato a decir: "Que me suben ustedes mucho los precios", 12,3%, lo han asumido, ¿no van a asumir los 20 duros para mejorar el producto que ellos venden? Ahora bien, no es un modo correcto de iniciar una negociación con esos mayoristas de viajes decirles que este impuesto arruinará el futuro del turismo en Baleares. ¡Hombre!, así desde luego que no lo asumirán, faltaría más.

De todas maneras a mi me llama la atención por qué cuando los ciudadanos de Baleares queremos hacer turismo y contratamos eso que llaman un paquete turístico lo primero que vemos es que al fondo de todo vemos que pone "impuestos y

tasas no incluídos". Lo mismo podía suceder con los ciudadanos de otras islas, pero en fin, eso son detalles.

¿Por qué se oponen los cargos públicos del Partido Popular? Esto es lo que se debería de haber dicho en este debate. Desde un punto de vista parlamentario, puedo entender que el Grupo Parlamentario Popular presentara una enmienda a la totalidad, pero lo que no puedo entender es que en trámite de enmiendas parciales, vuelva a presentar la misma enmienda a la totalidad hecha trozos. Todas las enmiendas que se han presentado son de supresión, es el no, no existe alternativa. Que no se nos diga ni se venga ahora a ofrecer pactos porque no hay nada; si hubiera algo se podría haber planteado aquí: "Vamos a ofrecer un pacto en este sentido u otro". En ir a buscar dinero a Madrid, por favor, por favor... Ya hemos hecho algunos viajes y en su compañía está claro que no podemos ir muy..., muy lejos.

Lo que está en el fondo de la oposición del Grupo Parlamentario Popular es que están absolutamente en contra y, todos los saben, siempre votan en contra de todo lo que signifique protección de espacios naturales. Miren, cuando se creó el fondo para la mejora de la actividad turística y preservación del medio ambiente que, como he dicho, se creó mediante el artículo 16 de la Ley 12/99, de acompañamiento a los presupuestos de la comunidad autónoma para el 2000, el Grupo Parlamentario Popular ¿qué presentó a ese artículo?, una enmienda de supresión, ¿y saben qué desaparecía con esa enmienda de supresión -luego proponían un artículo sustituto- pero saben qué desaparecía? Desaparecía toda mención a la recuperación de espacios naturales, toda mención a la recuperación de espacios naturales desaparecía con la enmienda número 3949 a la Ley de acompañamiento de presupuestos generales; la tienen en los archivos para poderla ver; toda mención a la recuperación de espacios naturales.

Podría comprender que votaran en contra de los artículos de esta ley que hicieran referencia a la creación del impuesto, pero no resulta comprensible, o mejor, sí resulta comprensible pero no justificable, que voten en contra de artículos como el 19, que enumera los objetivos del fondo, sin presentar una alternativa.

Se nos habla de la pérdida de competitividad. Es dramático que se nos diga que el objetivo de la política turística en Baleares es el barato, barato... Es dramático. ¿Es que la inversión de más de 10.000 millones de pesetas anuales de este fondo no mejoraría la calidad de nuestro producto?, ¿no mejorará nuestra competitividad?, ¿cuándo vendrán clientes, cuanto mejor o cuanto peor sea el producto? El turista -y ya se ha dicho más de una vez y más de mil veces- que por un euro prefiera ir a otro destino, pues que vaya a otro destino. A un turista que decida su destino vacacional por poco más de cien pesetas al día no vale la pena que utilicemos en él 30 litros de nuestra escasa agua cada día ni que le recojamos la bolsa de basura cuando se vaya, ni que le permitamos que ocupe un palmo de nuestras saturadas carreteras.

Todo el mundo sabe, y dentro del mundo turístico lo saben todos y así se dice, que la clientela cada vez se irá haciendo más selectiva y valorará más los aspectos ecológicos, y que el

sol y la playa están siendo desplazados progresivamente por la oferta cultural. El precio tiene su importancia pero no es decisivo. Ha habido un 12,3% de incremento de los precios hoteleros y hemos tenido una de las temporadas con mayor afluencia de turistas de nuestra historia. Si un incremento medio del precio de un 12,3 no hace nada, ¿qué van a hacer las 100 pesetas o las 160 pesetas de la ecotasa? Y esta opinión es compartida por casi el 70% de los ciudadanos que consideran que no retraerá al turismo.

Se nos dice que lo han de pagar residentes en las Islas Baleares. Están de acuerdo, y es que lo están pagando ya, lo están pagando ya con sus impuestos. Lo que pasa es que ahora vendrán otros a ayudarles.

Se nos dice que no afecta a los que no utilizan los establecimientos turísticos. ¡Hombre!, sería discriminatorio este impuesto si a dos personas que utilizaron un establecimiento turístico a una se le pusiera el impuesto y a otra no, pero el que utiliza la oferta ilegal no es que no pague la ecotasa, es que no paga el IVA. ¿Hay que quitar el IVA porque existe oferta ilegal en Baleares? ¡Por favor!, creo que el argumento, por grotesco, cae por su propio peso.

Se nos dice que el sector hotelero está en contra. Yo no estoy de acuerdo, creo que hay una mala definición del sector hotelero. El sector hotelero en esta comunidad somos todos, porque el 80% de los ciudadanos de Baleares, el 80%, dependemos de una u otra forma del turismo. Todos nos jugamos nuestro futuro, no 2, 3, 4, 5, 25 empresarios, por loables y respetables que sean sus propios intereses; el futuro es de todos. ¿Que se tiene que pactar? El pacto con los ciudadanos desde la Edad Media siempre lo hecho el gobierno en las cortes, en el parlamento, y aquí es donde se tiene que hablar y discutir; aquí, por cierto, recibimos incluso..., recibí yo una carta personalmente como todos los demás diputados, de una importante asociación turística diciendo que querían contactar con nosotros. Contestamos que estábamos abiertos a recibirlo, etc., etc. Todavía estamos esperando.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, vagi acabant, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo ya, Sr. Presidente. El sector, como decía, somos todos. Nuestro futuro no puede ser patrimonio de un grupo de empresarios, y por eso, por nuestro futuro, por el futuro colectivo, mi grupo votará sí a la ecotasa.

Gracias, Sr. Presidente.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica, Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, a la primera intervenció he començat llegint el *Diari de Sessions* d'aquesta cambra. Ara continuaré llegint un titular d'avui matí mateix en els mitjans de comunicació: "Avui és un dia històric per a aquesta comunitat autònoma", paraules del conseller de Turisme. I què passa, senyors del Govern, Sr. President, Sr. Mesquida, Sr. Alomar, que han quedat muts de l'emoció, avui aquí? Perquè no els he sentit, eh?, no els sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer no estam repassant el Govern. Vostè s'ha de cenyir a la qüestió que és la contrarèplica a les seves intervencions.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sr. President, em sembla que estam davant un dia qualificat del propi Govern, com a històric i transcendental i ens sorprèn el silenci del Govern, ens sorprèn el silenci del Govern que només es pot justificar amb la poca convicció que el propi Govern té d'aquest projecte. També ens sorprèn el silenci d'altres grups, d'un determinat grup polític, que avui votarà a favor d'aquest projecte, però que no ha estat capaç de fixar la seva postura en relació en aquest projecte.

Miri, jo li demanaria Sr. Buades que es posin d'acord aviat perquè vostè diu que han de venir menys turistes i el Conseller de Turisme quan arriba el mes de juny es fa por i comença a fer plans de xoc perquè en vinguin més, m'agradaria que es possessin d'acord vostè i el Govern, perquè no quadra una postura amb l'altra. Jo crec que d'alternatives ja li hem dit, ja n'hem parlat, la del sistema de finançament autonòmica, si ho ha volgut entendre l'haurà entesa i si no l'ha volguda entendre difícilment ho podrà veure ara. Per cert, és curiós que vostè parli de l'aeroport quan segurament l'Aeroport de Palma ha estat l'única inversió que durant 13 anys va ser capaç de fer el Govern del Sr. Felipe González en aquestes Illes, l'única.

Sr. Buele, miri vostè diu que quan parla amb la gent pel carrer, la gent té una altra percepció i una altra visió distinta d'aquesta qüestió. Jo li demanaria a veure què demana vostè als ciutadans? Perquè clar, si vostè demana, vostè està d'acord que el turista pagui i no paguem nosaltres? Segurament li diran que sí, segur, però vostè ha d'explicar el que jo li he dit abans, les conseqüències d'això i no enganin més a la gent i clar Sr. Buele, si vostè explica a la persona que li fa aquesta pregunta el mateix que explica quan em va parlar de la desestacionalització, que vostè deia que la desestacionalització no era un problema perquè va demanar a un hotel de Palma el mes de Nadal a veure com estava l'ocupació i li varen dir que estava al 100% i ja va quedar content, clar Sr. Buele demani un poquet més, demani un poquet més, demani i expliqui que no

pagarà el turista, el sistema i després en parlarem, no farà que pagui el turista.

I no mal interpreti les meves paraules, jo no he parlat en condicional, jo li he dit que hi ha alternatives per aconseguir recursos econòmics en aquestes Illes i li he ofert un pacte, amb independència que vostè aprovin o no aprovin això avui, això li puc garantir perquè li hem dit no només avui sinó altres dies en aquest Govern, que ens tendran al seu costat per reivindicar sempre i en tot moment davant Madrid tot allò que sigui just i tot allò que necessari per compensar els costos d'insularitat de la nostra comunitat autònoma. Això, insistesc, amb independència del que vostès facin avui, els he volgut fer veure que efectivament hi ha alternatives per aconseguir més recursos econòmics. La veritat és que és reconfortant, és un consol que el representant del Partit Socialista s'aferrí avui aquí al règim econòmic i especial, és reconfortant, perquè amb totes les traves i dificultats que vostès varen posar aquí i a Madrid per aprovar aquest règim, és reconfortant que efectivament avui ja si aferrin com a un clau que crema a l'aplicació d'aquest règim.

Miri Sr. Diéguez, si un ajuntament va al Sr. Antich a demanar-li 1.000 milions de pessetes, sense explicar-li perquè, el Sr. Antich li diu que no, no és veritat? Com vostè pot justificar aquí, demanar una proposició no de llei 10.000 milions de pessetes sense justificar res i vostè que han presentat, si vostès se'n van a negociar qüestions de carreteres amb quatre ratxes pintades damunt un paper i vostès que poden presentar a Madrid, és normal que els diguin que no. Miri parlar realment de dèficit històric de finançament des del Partit Socialista és una autèntica burla als ciutadans Sr. Diéguez, burla als ciutadans el que vostès volen fer avui aquí bandera de la reivindicació d'un millor tractament fiscal i financer per part de l'Estat central a la comunitat autònoma. Vostès varen governar el nostre país, varen governar Espanya durant 13 anys, varen coincidir amb anys de Govern del Partit Popular aquí a la comunitat autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Flaquer, vagi acabant per favor.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Sí Sr. President. El Partit Socialista Obrer Espanyol va tenir amb pa i aigua durant 13 anys aquesta comunitat autònoma, les hauria de fer vergonya Sr. Diéguez a vostè i el seu grup parlar d'aquestes coses aquí, tres anys de Govern del Partit Popular a Madrid varen suposar firmar un conveni de carreteres de 58.000 milions de pessetes, que vostès tudaran, Sr. Antich vostès tudaran, va representar firmar un conveni de règim hidràulic per 16.000 milions de pessetes, que vostès tudaran, el Govern del Partit Popular de Madrid les ofereix resoldre d'una manera definitiva el problema de l'aigua en aquesta comunitat autònoma, vostès ho desprecien. De manera que lliçons de com s'ha de tractar una comunitat autònoma, Sr. Diéguez, ni vostè ni el seu partit ens en poden donar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. En torn de contrarèplica? Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Realment no ha donat molts d'arguments el Sr. Flaquer, ja ho havia dit abans, al llarg de tots aquests mesos ens anuncien catàstrofes i ens anuncien altres coses que podrien haver estat o podrien ser a canvi d'aquesta, però poc contingut no ha aclarit crec amb el torn de rèplica si el pacte que proposava per al sistema finançament autonòmic el manté o si anava condicionat a l'aprovació d'aquesta llei, pensam que són coses completament diferents i hauria estat bo que s'aclarís.

I la veritat jo m'agradaria saber i això quedarà a *Diari de Sessions*, quantes vegades ha dit el Sr. Flaquer que enganàvem a la gent, per part del Govern. Miri Sr. Flaquer, que veig que no escolta no perquè vostè o el Partit Popular diguin sistemàticament que enganam a la gent, no perquè ho diguin moltes vegades això serà veritat, no intentin vostès manipular que des dels partits de la majoria això no es fa i jo voldria fer referència al retall de premsa que ha llegit vostè, avui és un dia important i encara que no hagi parlat en aquest debat cap membre del Govern, jo li he dit abans que em semblava que vostè equivocava els termes, no estam en una interpel·lació, estam en el debat final d'un projecte de llei que pot ser d'una gran transcendència per a les nostres Illes i aquest projecte de llei el defensam i esgotarem els grups parlamentaris, tal vegada a vostè li sembla que si no hi ha algun membre del Govern que li contesta, no sé els menysvaloram, no es preocupi tots els valoram molt, sabem que vostè va ser Conseller de Turisme i va deixar un sector sense cap problema i per tant, no era necessari res, el valoram molt.

En un projecte de llei, els grups parlamentaris ens definim i nosaltres volem dir una vegada més que aquest és un projecte positiu, en el qual el Grup Parlamentari Popular no ha presentat ni una sola alternativa i no ens parli de carreteres o de recursos hídrics o no sé que més, no han presentat una alternativa a un projecte de llei molt necessari i evidentment el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista votarà a favor d'aquest projecte i en contra de les esmenes del Grup Parlamentari Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President. La nostra intervenció serà breu per manifestar que des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista somben conscients dels comportaments que han tengut els diversos governs de l'Estat espanyol respecte les Illes Balears i precisament aquesta consciència ens fa veure que val la pena insistir precisament des d'allà on hi ha un grup parlamentari que té més fàcil accés, per què canvia aquest comportament?

És a dir, el que no podem fer és intentar comparar els 12 anys de Govern socialista perquè allà hi havia els socialistes a Madrid i aquí no, en els darrers anys que hi ha el Govern de Partit Popular allà i aquí no. Hi ha hagut un moment que tot dos governaven allà i aquí i varen tenir temps de fer cosetes i en varen fer molt poques, des del nostre punt de vista nosaltres entenem que no tenen cap autoritat per dir en aquest Parlament de les Illes Balears que no prenguin una decisió ferma, valenta, decidida, única, la primera i esperem que en venguin d'altres perquè creim que les comunitats autònomes que estan beneficiades pel turisme en segons quins aspectes, també estan maltractades per aquest mateix turisme en qüestió de preservació del medi ambient, en qüestió d'elements que fan que aquest territori es vagi deteriorant.

En segon lloc estan oferint alternatives per aconseguir finançament ja és bo que vostè reconegui que el finançament que ens arriba des del Govern de l'Estat en aquestes Illes Balears no només és insuficient, que ho deu ser a totes les comunitats autònomes, sinó que és injust, insuficient ho és per tot, injust ho és més a unes bandes que a unes altres i en aquestes Illes Balears s'ha de dir i vostès amb els números ho poden valorar, a veure si hi ha una altra comunitat autònoma de l'Estat espanyol que rebi un tractament més injust, des del punt de vista del finançament, que aquestes Illes Balears i vostès saben que no la trobaran, de totes les 17 ho mirin com ho mirin i des de l'angle que vulguin. Si és veritat que tenen aquestes alternatives per aconseguir el finançament, la pregunta és més que òbvia i per què la posen en marxa ara que ja és tard? I per què aquestes alternatives no han començat a córrer ja fa estona? I per què no tenim ara ja els efectes d'aquesta alternativa i no l'anunci només? Estam farts d'anuncis, anuncis de gent que governa a l'Estat espanyol i no és gens de fiar per a nosaltres.

Finalment voldria acabar Sr. President, si m'ho permet, contestant el portaveu del Grup Parlamentari Popular quan feia al·lusió quan deia que avui és un dia històric per a les Illes Balears, ho compartim, creim que és històric, creim que aquest debat és històric sobre aquest projecte de llei, perquè és un projecte de llei que crec que ha de marcar ben marcadament, valgui la redundància, la política turística que pot fer el Govern de les Illes Balears d'ara endavant a la política turística que s'ha fet en aquestes Illes Balears cap endarrera. Conseqüències, vostès parlava de conseqüències desastroses, vostè ja estén el paraigua abans de ploure, dugui el paraigua, però el dugui tancat i quan plogui ja l'estendrà. Vostè ens anuncia conseqüències negatives d'una cosa que encara no existeix, deu ser que en sap molt més que nosaltres, doncs ho hagués

previst i ho hagués impedit i si vostè a hores d'ara, vostès el Grup Parlamentari Popular, haguessin pogut aconseguir que aquest Govern d'aquesta comunitat autònoma disposés dels mitjans econòmics suficients com per poder fer front les necessitats més elementals, com és protegir el medi ambient, ara no caldria fer aquest debat, ni faria falta presentar aquest projecte de llei, però vostès no ho varen fer nosaltres ara ho hem hagut de fer.

Moltes gràcies.

EL SR. BUELE:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista té la paraula per tancat aquest torn de contrarèplica i el debat de les esmenes.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que hacía tiempo que en este Parlamento no había un debate en el que el proponente de unas enmiendas presenta argumentos tan vacíos y que la réplica se agota en decir: y por que no ha salido el Gobierno, yo que estaba aquí provocando, porque otra cosa no ha habido, argumentos cero, provocación sí, un poco de provocación, pero uno cuando esta acostumbrado etcétera, pues ya no hace caso. Y menos mal que no ha sido el Gobierno, porque la otra vez que salió el Gobierno, recuerdo el baño técnico y parlamentario que se llevó el portavoz del Partido Popular, por parte del Conseller de Hacienda, recuerdo el baño, he de retomar las palabras que decía antes en el Conseller de Trabajo el Sr. Grosske diciendo que ustedes tienen más moral que el alcoyano.

Argumentos vacíos, no se ha hablado de ecotasa, no se ha hablado prácticamente de ecotasa, desde los grupos que vamos a dar el sí, hemos explicado el porque, el grupo del no, no ha explicado por qué, alternativas, bueno que si Madrid que si..., no tienen mayoría absoluta haganlo, no necesitan nada más, haganlo, llamen: Aznar López que hacen falta 10.000 millones, Aznar López cuando oiga Baleares, colgará, colgará o llamará a su abogado, el Reb, no me hablen del Reb, el Reb se lo pulverizó su propio partido se lo pulverizó, ¿qué les dejo tres artículos? Les tres, ¿cuantos había? 70 y les dejaron 3, ni siquiera estas astillitas que nos han caído en la red sirven para nada, es el gran timo colectivo que ha habido en esta comunidad autónoma en los últimos años. De carreteras no hablemos tienen los proyectos encima de la mesa del ministro hace más de un año y medio y no los adjudican, ¿qué son para Baleares? A Baleares ni agua, menos mal, hablando de agua, que gracias a nuestro Gobierno en un año hemos acabado con los problemas del agua, había uno que había acabado para 20 años pero solo es ahora cuando sobra agua y eso que no llueve.

Del déficit histórico yo no le he dicho nada, todos los demás portavoces se lo han dicho, pues suscribo lo que le han dicho los demás portavoces, lo suscribo totalmente y ahorro tiempo porque falta muy poco y quería decirle dos cosas más.

Mire esta ecotasa solo traerá beneficios, vamos a ver, vamos a aprender de los mejores, ¿quien es el número uno del turismo en el mundo? Francia, tiene ecotasa, pues queremos ser como el número uno, (...) queremos com el número uno con ecotasa, ningún efecto pernicioso va a tener aquí, ninguno, afecta mucho más otras cosas de nuestro turismo, ¿no afecta mucho más el turismo de nuestras islas la saturación de nuestras infraestructuras, la sensación de agobio en las principales zonas turísticas? ¿No mejora la calidad de nuestros visitantes que dejen de venir aquellos que no podrán pagar un euro al día?

Que se vayan a tirar botellas a la policía local de otros países, no aquí, que se vayan, ¿no afecta a la competitividad el impuesto ese de la patronal de 500 pesetas por cama hotelera para iniciar una batalla legal contra las decisiones del Parlamento, no contra las del Gobierno, porque esta ley las aprueba el Parlamento? ¿Eso no afecta a la competitividad? ¿No afecta a la competitividad la industria hotelera balear, el invertir 144.000 millones de pesetas en Riviera Maya en lugar de hacerlo aquí? Y no un euro al día, 144.000 de pesetas, no se si los han ganado aquí o allá, pero en buena parte aquí, ¿dónde los reinvierten? Allá, hay gente que tiene más esperanza y fe de futuro en el Caribe que en las Baleares, nosotros apoyaremos a los que tienen la fe y la esperanza de futuro en el turismo de aquí, a los que no les dejan hablar, porque total tu solo tienes 8 hoteles y yo tengo muchos, así que haced lo que yo digo.

No puedo acabar esta intervención si dar las gracias al Conseller de Hacienda, en primer lugar por haberhecho un ley de gran solvencia jurídica, hasta el punto que aquí no se da ningún argumento técnico para contrarestarla, ni uno. Dar las gracias al Conseller de Turismo, que ha tomado la decisión de abandonar la balearización y orientar el futuro de nuestra comunidad hacia un turismo de calidad respetuoso con el medio ambiente, nadie se había atrevido hasta ahora, y tenemos ejemplos por aquí. Y por supuesto quiero dar las gracias al resto del Gobierno que con sus aportaciones han hecho de este proyecto, un proyecto para la inmensa mayoría de los ciudadanos de Baleares, del que sólo habrán quedado fuera la cúpula de un partido separado de sus bases y entre si y un grupo empresarial que también se ha quedado sólo en defensa del turismo de bajo precio y depredador y que nunca se había esperado que el poder político no le fuera sumiso. Cuando votemos sí a esta ley, en definitiva estaremos votando con nosotros todos los ciudadanos que nos dieron su confianza, todos los que tenían esperanza en un cambio y todos los que quieren esta tierra, estarán votando con nosotros los que aquella tarde de julio en La Lonja aplaudían porque sabían que en este nuevo tiempo, en esta legislatura por fin les tocaba a ellos gobernar.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista. Amb la seva intervenció queda substanciat aquest debat i procedirem

a la votació, si cap grup no demana votació separada votaríem les vint-i-cinc esmenes presentades pel Grup Popular, les RGE núm. Compreses entre la 3610/00 i la 3634/00.

Aleshores demanaria a les senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes presentades es posin drets, per favor. Moltes Gràcies.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Resultat de la votació: 26 vots a favor, 31 vots en contra.

En conseqüència queden rebutjades les esmenes esmentades.

I ara plantejaria als grups polítics la votació conjunta de tot l'articulat del projecte de llei, des de la denominació del projecte fins a la disposició final tercera i l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats que voten a favor del projecte de llei, es posin drets per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: 31 vots a favor, 26 en contra.

Facultant als Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei aprovada tenguí una redacció coherent, queda aprovada la llei d'impost sobre les estades d'empreses turístiques d'allotjament destinada a la dotació del fons per a la millora de l'activitat turística i la preservació del medi ambient.

S'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma